

105 Αρ. 10000

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1950

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 12

Handwritten signature or initials in the bottom left corner of the illustration.

ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ :

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ

ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 12
ΒΣΤ 902, 1 Φεβρουαρίου 1950
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 1500
Διά τούς όπλίτας > 1000

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Δι' έν έτος	Δρχ. 40.000
Δι' έξ μήνας	» 20.000
Δι' Όργανισμούς, Τραπεζας, Έται- ρίας κτλ.	» 60.000

Συνεργασίαι άποστέλλονταιίς:
Περιοδικόν

«Ηχώ τών Διαβιβάσεων»

ΚΕΔ/Β 5
ΒΣΤ 902

Χειρόγραφα δέν έπιστρέφονται

Τό έξώφυλλο φιλοτε-
χνήθηκε από τόν καλλιτε-
χνη στρ. Γ. Κολοκοτρώνη.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

"Όργωνε, πόνε, όργωνε με νύχια σιδερένια
τό στήθος μου και άνοιγε βαθειά βαθειά πληγή
"Όργωνε πόνε! ή καρδιά κι' άν είναι χωματένια
είναι όμως άκατάστρεφτη και καρπερή σαν γη!

"Όσο τά άλέτρι σου βαθειά, βαθύτερα πηγαίνει
τόσο κι' από τά σπλάχνα μου, τά μαύρα φλογερά
νοιώθω νά βγαίνει δύναμη κρυφή κι' εύλογημένη
και νά με παίρνει από τη γη σέ πύρινα φτερά.

Έμπρός μου τότε άνοιγονται άγνώστου κόσμου πλάτη
του πόνου ή άτέλειωτη και στοιχειωμένη γη.
Έκει ό νοός έλεύθερος, όλόφωτο τό μάτι
σέ νέας λούεται ζωής τη μυστική πηγή.

Γιατί άλήθεια έλεύθερος εκείνος είναι μόνο,
πού νοιώθει μέσ' στα σπλάχνα του του πόνου τη φωτιά,
πού δέν έλπίζει τίποτε, πού δέ φοβάται πόνο,
και πού δέν έχει τίποτε στη γη νά χάσει πιά.

Στη μυστική του πόνου γη εκεί 'νε κ' ή άλήθεια.
Γι' αυτό κι' όσα μάς μάγευαν στόν κόσμο μιá φορά,
τά βλέπαμε σαν ψεύτικα ώραία παραμύθια,
και σαν καπνό, σαν όνειρο του κόσμου τη χαρά.

Στόν πόνο πρωτονοιώθομε και την άθανασία.
"Αν ένας χρόνος της χαράς σαν μιá στιγμή πετά,
του πόνου του άληθινού στιγμή μονάχα μιá
αιωνιότης φαίνεται στό νοϋ μας έμπροστά.

"Όργωνε πόνε! ή ψυχή πετάει καθαρισμένη
μέσ' από τό καμίνι σου σαν φώς στόν οϋρανό.
"Έτσι κ' ή φλόγα χύνεται και λάμπει κι' άνεβαίνει
μέσ' άπ' τό κϋμα του καπνού τό μαύρο σκοτεινό!

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ

ΗΧΩ

ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

• ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ Κ.Ε.Δ. •

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, τὴν 8ην Φεβρουαρίου, συμπληροῦται ἔτος ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς θρυλικῆς κωμπούλεως τῆς Ροῦμελης.

Ἐνθυμηθῆτε τὰ γεγονότα καὶ ἀναπολήσατε τὴν ἀτμοσφαῖραν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων. Τὴν νύκτα τῆς 19|20 Ἰανουαρίου 1949 ἡ φρουρὰ τοῦ Καρπενησίου ἐδέχετο αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν ὑπερτέρων εἰς ἀριθμὸν καὶ εἰς δύναμιν πυρὸς συμμοριακῶν δυνάμεων. Κατόπιν σκληροῦ ἀγῶνος, ἀπομεμονωμένοι καὶ ἀποκεκομμένοι, οἱ ὑπερασπισταὶ ὑπέκυπτον τὴν νύκτα τῆς 21|22 ἔναντι τῶν ἐπιδρομέων, σύμμαχοι τῶν ὁποίων πολῦτιμοὶ ἦσαν ἡ πυκνὴ χιῶν καὶ ἀνώμαλον ὄρεινὸν ἔδαφος.

Καθ' ὃν δὲ χρόνον οἱ ἐκπορθοῦνται τῆς μαρτυρικῆς πολιχνῆς ἐπεδίδοντο εἰς τὸ σαδιστικὸν ὄργιον τῆς σφαγῆς καὶ τοῦ χαλασμοῦ, ἡ ξενόδουλος ἡγεσία τῶν ἐπανηγύριζεν, ὀραματιζομένη τὸ Καρπενῆσι ὡς προσωρινὴν «πρωτεύουσαν» ἐνὸς νέου δορυφόρου τῆς Μόσχας.

Καὶ ὅμως, τὸ Καρπενῆσι ἔφερε τὴν ἐξόρμησιν πρὸς τὴν Νίκην. Ὑπὸ τὰ σφοδρότατα, συντριπτικὰ πλήγματα τῶν Ἐθνικῶν δυνάμεων, κινουμένων ἐν μέσῳ χιονοθύελλης ἐξ Ἀνατολῶν καὶ Δυσμῶν ὑπὸ συνθήκας ἀπεριγράπτων ἀντικειμενικῶν δυσχερειῶν ἐκ τῶν φυσικῶν ἀντιξοοτήτων, οἱ αἰμοβαφεῖς ἐισβολεῖς ἐγκατέλειπον τὴν 8ην Φεβρουαρίου τὴν κατεριπωμένην καὶ κατερημωμένην πόλιν, διωκόμενοι ἀπηνῶς. Ἐκτοτε οἱ συμμοριῖται δὲν ἔσχον οὔτε μίαν ὥραν ἀναπαύλας. Ὁ τροχὸς εἶχε γυρίσει καὶ ἡ καταδίωξις δὲν ἔληξε παρὰ μετὰ τὴν ἐπωνείδιστον φυγὴν τῶν ἀθλιῶν ὑπολειμμάτων τοῦ διαβοήτου «Δ.Ε.Σ.» ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπέτειος τῆς Νίκης τοῦ Καρπενησίου ἀπετέλεσε σταθμὸν καὶ ἀφετηρίαν. Δὲν θὰ ἦτο ἄστοχος ἡ παραβολή, τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, μετὰ τὴν ἀμερικανικὴν περίπτωσιν τοῦ Πήλ-Χάρμπορ. Διότι εἰς τὰ ἐρείπια τῆς ὄρεινῆς ἐκείνης πολιχνῆς ἀφυπνίσθησαν αἱ λανθάνουσαι δυνάμεις ἐνὸς μεγάλου ἐπίσης Λαοῦ, τοῦ Ἑλληνικοῦ, ὅπως καὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ εἰς τὸν λιμένα ἐκείνον τοῦ Εἰρηνικοῦ. Τὸ ἀτύχημα τῆς 21|22 Ἰανουαρίου 1949 ἐσήμανε τὸν συναγεμὸν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν γενναίων μας, οἱ ὅποιοι ὑπὸ τὴν θερμουργὸν πνοὴν τῆς νέας ἡγεσίας τῶν ἐξώρμησαν διὰ τὴν πορείαν τῆς τελικῆς Νίκης, ποῦ ἀνέτειλε κατὰ πρῶτον εἰς τὰ καπνίζοντα ἐρείπια τοῦ ἀπελευθερωθέντος Καρπενησίου.

Λωινθήρες

ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

Σὲ συνέντευξή του πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Στρατιωτικὰ Νέα» ὁ στρατάρχης Παπάγος ἐξέθεσε γιὰ πρώτη φορὰ πῶς ὁ Ἐθνικὸς Στρατὸς κατήγαγε τὴν περιφανῆ Νίκη του ἐναντίον τῆς ξενοκίνητης ἀνταρσίας κατὰ τὴ διάρκειαν τοῦ περασμένου ἔτους, ποῦ εἶχε χαρακτηρισθεῖ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς τὸ ἔτος «τῆς ἀποφασιστικῆς ἀναμέτρησης». Περισσότερο ὅμως ἀπὸ τὴν ἱστορία σήμερα ἔχει σημασία ἡ προοπτικὴ γιὰ τὸ μέλλον. Σὲ σχετικὴ ἐρώτησις ἐὰν ὑπάρχουν δυνατότητες νέας συμμοριακῆς ἐισβολῆς, ἡ ἀπάντησις τοῦ στρατάρχου δίνει τὸ μέτρο τῆς αἰσιοδοξίας ποῦ πρέπει νὰ μᾶς κατέχει γιὰ τὴν ἐξέλιξι τῆς καταστάσεως καὶ τὸ βαθμὸ τῆς ἐμπιστοσύνης ποῦ πρέπει νὰ ἔχομε πρὸς τὸν ἔθνικὸ στρατὸ καὶ τοὺς ἡγέτας του. «Ἡ ἐπανεἰσδοξία» ἐδήλωσε ὁ στρατάρχης «τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν ἐκ τῶν ὁμόρων κρατῶν, προϋποθέτει ἀναδιοργάνωσιν, ἐνίσχυσιν καὶ ἀνεφοδιασμὸν εἰς ὑλικά τοῦτ' ἀπ' αὐτῶν. Ἄνευ τῆς βοηθείας εἰς μέσῳ συντηρήσεως καὶ ὀπλισμοῦ ὑπὸ τῶν ὁμόρων κρατῶν, δὲν νὰ ἀποκλεισθεῖ μαζικὴ ἐπανεἰσβολὴ τῶν ἐκτὸς τῆς χώρας συμμοριακῶν δυνάμεων. Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἴσταται ἀγρυπνος φρουρὸς κατὰ μήκος τῶν χιονοσκεπῶν κορυφογραμμῶν τοῦ Γράμμου—Βίτσι—Καϊμακτσαλάν—Μπέλες—Ραδόπη» καὶ ἔχουν ληφθῆ ἀπαντα τὰ μέτρα ἐπιτυχοῦς ἀντιμετωπίσεως πάσης νέας ἀπειρας, τὴν ὁποίαν δὲν ἀποκλειόμεν».

ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ

Ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς τῆς χώρας ἀπὸ τὸν ἐχθρὸ καὶ κατὰ τὴ διάρκειαν τῆς συμμοριακῆς ἀνταρσίας μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, προσπάθησε νὰ καταβάλῃ τὸ ἔθνος μετὰ δύο μέσῳ: Μετὰ τὴ δύναμιν τῶν ὀπλων καὶ μετὰ τὴν ἐρήμωσιν καὶ καταστροφὴν ποῦ ἀπέβλεπε εἰς τὴν ὀλοκληρωτικὴν οἰκονομικὴν ἐξαθλίωσιν τῆς χώρας. Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς, μετὰ τὴ γεναιότητα καὶ τὸ ἀδάμαστο θάρρος τῶν ἡρωικῶν παλληκαριῶν του, κατάρθωσε νὰ ἀποκρούσῃ καὶ τελικὰ νὰ καταβάλῃ τὴ δύναμιν τῶν κομμουνιστικῶν ὀπλων. Παράλληλα ὅμως πρὸς τὴν κύρια αὐτὴ προσπάθειά του ἐσημείωσε καὶ δημιουργικὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας. Σὲ χιλιάδες χιλιόμετρα ἀνέρχονται οἱ νέοι δρόμοι ποῦ ἀνοίξε τὸ Μηχανικὸ, οἱ διάφορες ἐπισκευαὶ—ἀκροστοιχίαι, διαπλατύνσεις, σκυροστρώσεις κλπ.—τῶν παλαιῶν δρόμων καὶ σὲ ἑκα-

τοντάδες οι όδικές και αιδηροδρομικές γέφυρες που έπεσεύασε κατά τὸ διάστημα τῆς ἀνταρσίας. Τώρα πού ὁ ἔνοπλος ἀγὼν ἐτελείωσε, ἡ σύμβολή τοῦ στρατοῦ στήν ἀνασυκρότηση θά εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερη. Γιατί ὁ Ἑλληνικός Στρατός δέν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐπαγγελματίες τοῦ πολέμου. Ὁ Ἑλληνικός Στρατός εἶναι τὸ ἔνοπλο τμήμα τοῦ Ἔθνους, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ εἰρηνικός καὶ φιλήσυχος Ἑλληνικός Λαός, πού εἶτε ἔνοπλος εἶτε ἀοπλος, συνήθισε νὰ προσφέρει τὰ πάντα, καρτερικός καὶ ἀλύγιστος, μὲ μοναδικό σκοπὸ νὰ διατηρήσει τὴν ἀξίει τῆς ζωῆς μέσα στὰ πλοῖσα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἰδανικά πού πρῶτος αὐτός ἐδημιούργησε στὸν Κόσμο καὶ τὰ ὁποῖα ἀπὸ χιλιάδες χρόνια ὑπῆρξαν γι' αὐτὸν ζωντανὴ παράδοση.

●

Η "ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΙΣΗ"

Ἡ ἦττα τοῦ ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ στὸ στρατιωτικὸ πεδίο ἀνάγκασε τὴν ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ νὰ ἀλλάξει τακτικὴ καὶ νὰ ἐξαγγεῖλει νέα δράση στὸ οἰκονομικὸ καὶ κοινωνικὸ πεδίο. Ἡ ἀλλαγὴ ὅμως αὐτὴ εἶναι ἐντελῶς προσωρινή. Τελικός σκοπὸς παραμένει πάντοτε ἡ «ἀντεπίθεση», πράγμα πού δέν ἀποφεύγει νὰ τὸ διακηρύσσει φανερά τὸ ΚΚΕ. Μὲ τὴν προοπτικὴ αὐτῆς τῆς ἀντεπίθεσως δίδονται καὶ οἱ κατευθυντήριες γραμμὲς πού μεταδίδονται ἀπὸ τὸ συμμοριτικὸ ραδιοσταθμὸ. Χαρακτηριστικὸ γιὰ τὴν ἀποκαλυπτικότητά του εἶναι σχετικὰ ἕνα ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ τελευταῖο βιβλίο τοῦ Ζαχαριάδη «Μπροστὰ στὴν καινούργια κατάσταση, καινούργια καθήκοντα». Γράφει λοιπὸν ὁ Ζαχαριάδης καὶ μεταδίδει τὸ συμμοριτικὸ ραδιοφωνο: «Στὴ νέα αὐτὴ κατάσταση πρέπει καὶ τὸ ΚΚΕ νὰ εὐθυγραμμῆσει τὸ μέτωπό του καὶ στὸν τομέα τὸν ἐθνικὸ τὸ μακεδονικὸ (σλαβομακεδονικὸ... προσέθεσε ὁ σταθμὸς) ζήτημα. Ἡ ὑπονομευτικὴ καὶ διασπαστικὴ δράση τοῦ Τίτο καὶ τῶν πρακτόρων του στὴν Ἑλλάδα, ἀνάγκασε τὴν 5ῃ ὀλομέλεια τῆς Κ.Ε. τοῦ ΚΚΕ ν' ἀντικαταστήσει τὸ σύνθημα τῆς ἰσοτιμίας καὶ ἰσοπολιτείας μέσα στὰ πλαίσια τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μὲ τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιάθεσης, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ σύνθημα αὐτὸ στὶς συγκεκριμένες συνθήκες δέν ἀνταποκρίνεται στὰ γενικότερα συμφέροντα τοῦ κινήματος...». Εὐθυγράμμιση λοιπὸν τοῦ μετώπου στὸν ἐθνικὸ τομέα, πού σημαίνει ἀλλαγὴ τῆς θέσεως τοῦ ΚΚΕ ἐπὶ τοῦ «σλαβομακεδονικοῦ ζητήματος» καὶ ἐπὶ ἀνάδο ἀπὸ τὴν «αὐτοδιάθεση» στὴν ἰσοτιμία καὶ ἰσοπολιτεία ἀπὸ τὴν ὁποία εἶχε φύγει μόλις τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1949. Μέσα δηλαδή σὲ ἕνα χρόνο ἔχομε τρεῖς θέσεις τοῦ ΚΚΕ ἐπὶ τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος πού παραινῶνται ἀνάλογα μὲ τὴς περιστάσεις. Οἱ ἀφελεῖς ὅμως ἔλειψαν πιά ἀπὸ αὐτὸν τὸν τόπο καὶ ἡ καινούργια «εὐθυγράμμιση» δέν πρόκειται νὰ ἐξαπατήσῃ κανένα. Ὁ τελικός σκοπὸς τοῦ κομμουνισμοῦ μὲ ὁποιαδήποτε «θέση» εἶναι ἡ ὑποδούλωση τῆς χώρας στὸ σλαβισμό.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ

ΓΝΩΜΕΣ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Τοῦ Στρατ. ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ ΤΑΚΗ

Ἔνας κόσμος δλόκληρος σ' ἕναν μονότονο καὶ ἀπαράλαχτον ἤχο ξυπνάει καὶ κοιμάται....

Ἡ σάλπιγγα ρυθμίζει τὸν τύπο καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς.

Ὁ δικός μας πλανήτης εἶναι διάφορος ἐντελῶς. Αἰσίται ἢ κατὰ τὴν θέληση ἐνέργεια καὶ ἡ ἀδιαφορία τοῦ ἄλλου κόσμου, τοῦ κόσμου τῶν πολιτῶν. Ἐδῶ ζῆς γιὰ σκοπὸ, γιὰ ὑποχρέωση ἰσρή, γιὰ ἕνα καθήκον ἐναντι τοῦ συνόλου, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑαυτοῦ σου.

Τὴν κοινὴ ζωὴ, τὸν ἴδιο τρόπο ζωῆς γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὁ πολίτης μόνον τὴν φαντάζεται.... Ἐδῶ ὅμως ὑπάρχει σ' ἀλήθεια καὶ κλασικά. Ἴδιο γρόμι ἐνδυμασίας, ἴδιο φαί, ἴδιος τόπος διαμονῆς, ἴδιες γενικὲς ὑποχρεώσεις, ἴδια καθήκοντα, ἴδιες ἀπολαύσεις καὶ ὀδύνες.

Παράξενος βίος ἔ! Καὶ ὅμως τούτη εἶναι ἡ ζωὴ μας, καλὴ καὶ ἄσχημη ταυτοχρόνως, μονότονη καὶ ποικιλότητος μαζύ. Ἀκριβῶς γι' αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ πῶς σημαντικὸ κοιμᾶται τῆς ζωῆς μας. Αὐτὴ ἡ πτυχὴ τῆς ὅλης ζωῆς μας εἶναι ἡ πῶς ἐντυπωσιακὴ μὲ τὰ μεγαλύτερα καὶ παραδοξότερα ἐπεισόδια καὶ γεγονότα.

Συνθῆκες λοιπὸν ἄλλες, ἐντελῶς ξένες ἀπ' τὸν πολιτικὸ μας βίος. Κυλάει οἱ ὄρες κι' οἱ μέρες.

Στὴ Ρουτίνα; ὄχι, ποιὸς τῶς !.. Στὴν ποικιλία! Ἔτσι γιὰ νῶμαστε πῶς ἀκριβολόγοι.

Ἡ στρατιωτικὴ ζωὴ εἶναι μιὰ ζωὴ πρωτότυπη, ἴσως καὶ λίγο παρῶξενη. Εἶναι ἀλήθεια πῶς στὴ ζωὴ αὐτὴ ξαναγίνεσαι. Ὑστερα ἀπὸ ἀρκετὸν καιρὸ νοιώθεις καὶ σύ, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι, οἱ συνάνθρωποί σου, τὸ ξαναπλάσιμό σου πού ἀποβαίνει πότερο πρὸς ὄφελος τοῦ ἑαυτοῦ σου καὶ μετὰ τῆς κοινωνίας.

Ἡ ζωὴ αὐτὴ δέν εἶναι χωρὶς σημασία, Ἄντιθετα, αὐτὴ ἡ πτυχὴ τῆς ζωῆς εἶναι ἡ πῶς ἱστορικὴ, εἶναι γαμῆτη σημασία. Τρωτό; Γιατί τάχα! Ἡ ἄλλη μας ζωὴ εἶναι δίχως τρωτότητα; Αὐτὴ στὸ τέλος τῆς φανερώσει τὰ καλὰ τῆς ἀποτελέσματα δείχνοντας τὴν ὀπωσδὴ-

ποτε διαφοροποίησή μας. Γεμίζει τὰ κενὰ πού ἔχει κάθε νέος ἀνθρώπος. Ἡ ἄλλη ὅμως ζωὴ, ἴσως. Ἄλλα καὶ αὐτὸ ἐξαρτᾶται. Στὸν πολιτικὸ μας βίος μπορεῖ νὰ δασκαλεύουμε τὸ νοῦ μέσα στὴ σχολικὴ περίοδο πού περνᾶμε. Ἐδῶ δασκαλεύουμε τὸ νοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴ. Ὁ δικός μας κόσμος εἶναι τὸ σχολεῖο πού μαλακώνει τὴς καρδιές μας καὶ πού μεγαλώνει τὴς ψυχές μας. Οἱ ὀδύνες μόνον διαφοροποιῶν καὶ κάνουν τοὺς ἀνθρώπους πῶς ἀνθρώπους. Ἄς ζήσουμε λοιπὸν καινούργια γιὰ νὰ κάνουμε μεθαύριο καινούργια ζωὴ. Ἄς νοιώσουμε τώρα τὴν ἀξία πολλῶν τραγημάτων καὶ συναισθημάτων γιὰ νὰ τὰ ἀξιοποιήσουμε μεθαύριο στὴν ἄλλη μας ζωὴ, γιὰ νὰ ἐκτιμήσουμε σωστὰ καὶ ἀρεπούμενα ὅσα ὡς χτὲς περιφρονούσαμε, ὅσα ὡς χτὲς δέν νοιώθαμε καὶ ἀπὸ ἄγνοια μᾶς μέναν ἀπαρτήρητα.

Τὸ νὰ ὑπάρχεις ἀπλᾶ καὶ μόνον στὸ κόσμῳ μας δέν εἶναι τίποτα. Ποῦσαι νὰ ξέρεις νὰ ρυθμίζεις, νὰ κρίνεις, πρέπει νὰ ξέρεις πῶς νὰ ὑπάρχεις.

Καὶ πῶς πρέπει νὰ ζῆς.

Ὁ Στρατός, αὐτὸς ὁ πλανήτης ὁ δικός μας, εἶναι μιὰ ξέδρα ἀπ' ὅπου ἀνεβαίνοντας κάθε νέος, κάθε ἀνδρική ψυχὴ, φθῶρεῖ ἕνα σωρὸ ἀλήθειες πού μέχρι ἐχτὲς ἦταν ἀγνωστες καὶ ἀόρατες.

Δέν εἶναι ψέμμα ἡ δυσκολία τῆς ἀνάβασης; Ἀξίζει τόσον κόπο; Ναι, ἀξίζει ἡ ξέδρα αὐτὴ.

Εἶναι τὸ σημεῖο σημαντικὸ καὶ ἀξιοσημείωτο, γιατί ἀπλούστατα κρύβει σημαντικὰ καὶ ἀξιοσημείωτα πράγματα. Γιατί ὅποιος χαρακτηρῆσαι τὸ ἐπισκωφθεῖ θά ἀπεικονίσει καὶ θά διακρίνει ἄγνωστα ὡς χτὲς ψυχολογικὰ φαινόμενα.

Μιὰ σάλπιγγα ἄς μᾶς κοιμίζει καὶ ἄς μᾶς ξυπνάει, ἄς μᾶς μαθαίνει ὅ,τι δέν ξέραμε ὡς χτὲς, ὅ,τι δέν νοιώθαμε ὡς χτὲς....

Φίλοι τῆς -ΗΧΟΥΣ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ> φροντίστε ὄχι μόνον νὰ διαβάζετε τὴν «ΗΧΩ» ἀλλὰ καὶ νὰ γράφετε κάτι. Μὴ ξεχνάτε ὅτι εἶναι περιοδικὸ ὄλων τῶν μονάδων τῶν Διαβιβάσεων.

Δυό μεράκια έχω. Τὸ τάβλι καὶ τὴν Ριζίκα. Τὸ κακό ὅμως εἶναι ὅτι δύσκολα μπορῶ νὰ συμβιβάσω τὰ δυό μου μεράκια. Οὔτε ἡ Ριζίκα μου χωνεύει τὸ τάβλι, οὔτε τὸ τάβλι μπορεῖ γὰρ συνεννοηθῆ μετὰ τὴν Ριζίκα. Πολλὲς φορὲς ἐπεχείρησα νὰ συνεννοηθῶ τουλάχιστον μετὰ τὸν ἑαυτό μου καὶ νὰ βγάλω μιὰ ἀπόφαση.

«—Βρὲ Χαράλαμπε» τοῦ λέω «βλέπεις ὅτι ἡ Ριζίκα μετὰ τὸ τάβλι δὲν κάνουν χωριό. Διάλεξε ἕνα ἀπὸ τὰ δυό ἢ τὸ τάβλι ἢ τὴ Ριζίκα».

«—Ἄς τὴν νὰ κουρεύεται!» ἦταν ἡ ἀπάντησις.

«—Βρὲ καλέ μου, βρὲ χουσέ μου...» Τίποτα ὁ ἑαυτός μου. Καὶ τὴν πῆττα χορτάτη καὶ τὸν σκύλο δόλακερο...

Εἶπα νὰ κόψω τὸ τάβλι. Ἄλλαξα δρομολόγιο καὶ δὲν περνοῦσα μπροστὰ ἀπὸ τὸν καφενὲ τοῦ Κῦρ —Φώτη πού με περιμένε κάθε ἀπόγευμα ἢ παληοπαρέα γιὰ τὸ «σχετικό «μάτς». Τὴν πρώτη τὰ κατάφερα καὶ βγήκα παλληκάρη. Χαρὰ πᾶ ἡ Ριζίκα πού ἐξοφα τὸ τάβλι... με φίλησε καταμεσίς τοῦ δρόμου καὶ γίναμε καὶ οἱ δυό ρεζήλι. Πεντάρη πού δώσαμε. Τὸ βράδυ πού χωρίσαμε μοῦ λέει:

—Χαραλάμπε, σὲ παραδέχομαι... Εἶσαι ἄντρας μετὰ πυγμῆ. Εἶπες θὰ τὸ κόψης τὸ παληοτάβλι καὶ τὸ «κοψες... Νὰ μοῦ ζήσης.

Λέω στὸν ἑαυτό μου:

«—Τὰ βλέπεις βρὲ χαζέ... Κατάφερα νὰ τὸ κόψω..

Δὲν μοῦ ἀπάντησε. Ἀρκέστηκε μόνο νὰ γελάσῃ εἰρωνικά...

«—Ἄντε κουρέψου...» τοῦ λέω.

Τὴν ἄλλη μέρα, τὸ δρομολόγιο συνεχίστηκε. Ζώνη ἀπαγορευμένη ὁ καφενὲς... Πέταγε τὸ Ριζικάκι ἀπὸ τὴ χαρὰ του.

—Χαραλάμπε νὰ μοῦ ζήσης!

—Ἄμα λέω κάτι, γίνεται, ἕκανα ἐγώ... Πήγαμε καὶ στὸ σινεμά. Ἀγγαλιές ἡ Ριζίκα. Περβόλι ἐγώ... Σὲ μιὰ στιγμή ἔτρωγε ξύλο ὁ πρωταγωνιστής. Τὴν ἔπαθε ὁ βλάκας καὶ τὸν τουλουμιάσανε...

—Τὴν ἔπαθε, λέει τὸ Ριζί.

—Ντόρτια, πετάω ἐγώ...

Μούτρα ἡ Ριζίκα...

Πῶς μοῦ ξέφυγε, τὸν βλάκα...

Τρίτη μέρα. Ἄπ' τὸν καφενὲ «ἀδικαιολογήτως ἀπὸν» ἐγώ...

«—Δὲν πάω» λέω στὸν ἑαυτό μου «ὡς τὸν καφενὲ νὰ δῶ τί κάνουν τὰ παιδιά, μὴ με περάσουν γιὰ κανίβαλλο. Οὔτε πού θ' ἀγγίξω τὸ τάβλι. Θὰ πῶ γειά σου καὶ θὰ φύγω... Τὶ λὲς κι' ἐσὺ βρὲ μαγκούφρη;» λέω στὸν ἑαυτό μου.

«—Δὲν κουρεύεσαι!» ἦταν ἡ ἀπάντησις. Ὁ μπαγάσας μέρες τώρα μούκανε τὸν τσαντισμένο...

Κατὰ τὶς 6 ἀρριβάρησα στὸν καφενὲ. Στις 7 εἶχα ραντισβοῦ μετὰ τὸ Ριζικάκι.

—Γειά σου Ἄσωτε νιέ.

—Καλῶς τὸ ἀπολωλὸς πρόβατο..

Χαρὰ ἡ παληοπαρέα στὸν καφενὲ πού με ξαναεἶδαν..

—Θὰ φύγω ἀμέσως παιδιά...λέω.

Κατὰ τὶς 8 1)2 ἔφαγα μιὰ τσάντα στὸ κεφάλι. Τὸ καφενεῖο σηκώθηκε στὸ πόδι, νὰ βλέπῃ ἐμένα νὰ τρώγω μιὰ τσάντα στὸ κεφάλι κι' ἕνα Ριζικάκι ἔξαλλο νὰ ὀρνεῖται:

—Γιὰ ποιὰ με πέρασες βρὲ λούστρο νὰ σὲ περιμένω μιάμισυ ὥρα, κι' ἐσὺ νὰ μοῦ παίξεις τάβλι στὸν καφενὲ;...Ἔ; χαμένε.. Θὰ σὲ τσουρομαδῆσω, νὰ μάθης ἄλλη φορὰ νὰ παίξεις τάβλι κι' ἐγώ νὰ σὲ περιμένω...

—Ριζίκα μου... πῆγα νὰ πῶ.

—Σκασμός! Σβῦσε με... καὶ μὴ ξανάρθης μπροστὰ μου γιατί θὰ σὲ μαζέψῃ τὸ κάρρο τῆς Δημοκρατίας...

Ἔτσι χώρισα μετὰ τὸ Ριζικάκι. Εὐτυχῶς μοῦ ἔμεινε τὸ τάβλι. Κι' ὁ ἑαυτός μου νὰ μοῦ λέει κάθε τόσο!

«Ἄς τὴν νὰ κουρεύεται...»

Ἐγώ ὅμως τ' ἀγαπᾶω τὸ Ριζικάκι μου. Καλὸ τὸ τάβλι, μὰ πῶς τὸ θέλεις, ἀδερφε δὲν μπορῶ νὰ φιλάω πούλια καὶ νὰ λέω «ἀγάπη μου...» στὰ ζάρια...

Ἀποφάσισα νὰ συμβιβαστῶ πάλι. Ὁχι τάβλι. Μόνο Ριζικάκι. Ἀλλὰ ἡ Ριζίκα ἦταν μαπαροῦτι. Φλεγομένο Μπικίνι. Ἄλογο ἀνήμερο ἐναντίον μου.

«—Θὰ τῆς πάρω ἕνα καλὸ δῶρο. Θὰ τῆς τὸ πάω καὶ θὰ πέσω στὰ πόδια τῆς νὰ τῆς ζητήσω συγγνώμην...»

Τὸ τελευταῖο δὲν μοῦ πολυάρεσε μὰ τί νὰ κάνω; Μιὰ καὶ δυὸ τρέχω σ' ἕνα κατάστημα ποικίλων ἐμπορευμάτων. Τὶ νὰ τῆς πάρω, σεκεπτόμουνα...

Βρήκα! Θὰ τῆς πάρω ἕνα σερβίτιο μεγάλο μετὰ χουσὰ κουταλάκια. Διάλεξα τὰ ποῖο ὠμορφα.

Πλαί μου κάποιος κύριος ἀγόραζε ἕνα κουτί τάβλι. «Καλὸ σημάδι!» λέω μέσα μου. Ἐκατσα λίγο καὶ τὸ χάξεψα. Ἐνα κουτί τάβλι μετὰ ἄσπρα—ἄσπρα καὶ μαῦρα—μαῦρα πούλια. Ἄχ!

Παράγγελα τὸ σερβίτιο. Μοῦ τὸ βάλανε καὶ ὁ

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΛΥΤΡΩΣΙΣ

Α'

Καθώς είναι γνωστόν μέσα στα βάθη της ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου σκιρτᾷ ὁ κόσμος τῶν πνευματικῶν ἀξιών, τῶν ἀξιολογικῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῶν ἰδανικῶν αἰτημάτων. Μέσα μας, ὅπως λέει ὁ Γκαίτε, ζῆ καὶ κινεῖται ἕνα πνευματικὸ σῦμπαν, ποῦ κατὰ τὸν Κάντιο εἶναι μεγαλύτερο κι' ὠραιότερο ἀπ' τὸ ὕλικό ἐξωτερικὸ σῦμπαν. Κάθε ἄνθρωπος θέλει νὰ εὐρύνῃ τὴν ὑπαρξί του ἕως τὸ ἄπειρο καὶ ν' ἀντικρύσῃ τὰ μεγαλοπρεπῆ προπόλαια τῶν οὐρανίων παλατιῶν· ποθεῖ νὰ ξεφύγῃ ἀπ' τὴ λάσπη τῆς ρουτίνας καὶ νὰ ζῆσιν πάνω σὲ ὕψηλές κι' ἠλιόλουστες βουνοκορφές. Ἡ κατὰκτησις τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς χαρᾶς εἶναι τὸ ἐλατήριο καὶ τὸ κίνητρο τῶν προσπαθειῶν κάθε ἀνθρώπου, ὃ ἔξω γύρω ἀπ' τὸν ὅποιο στρέφεται ἡ ζωὴ του.

Μὰ ἡ σκληρὴ πραγματικότης ἀντιστρατεύεται στίς ὑψηλότερες ἐφέσεις καὶ στοὺς εὐγενέστερους παλμούς τῆς ψυχῆς μας. "Ἐτοι γεννιέται μέσα στὸ στήθος μας μιά δυσαρμονία, σύγκρουσις καὶ ταραχὴ. "Ὀλη ἡ παγκόσμια προχριστιανικὴ καὶ μεταχριστιανικὴ λογοτεχνία δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἔκφρασις τοῦ ἐσωτερικοῦ δράματος κι' ἀντανάκλασις τῆς ζωηρῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἀνθρώπου ν' ἀπαλλαγῇ καὶ λυτρωθῇ ἀπ' αὐτό. Αἱ τὴ λύτρωσι αὐτὴ ὑπόκειται νὰ δώσῃ στὸν ἄνθρωπο ἡ χριστιανικὴ θρησκεία. Ὁ Ἰησοῦς χαρίζει τὴν χαρὰ καὶ τὴν εἰρήνην καὶ ἱκανοποιεῖ τίς πιὸ βαθεῖες καὶ ἐνδόμυχες νοσταλγίες τοῦ ἀνθρώπου.

"Ἐξ ἀπ' τὴ χριστιανικὴ θρησκεία τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ λυτρώσῃ τὸν ἄνθρωπο καὶ νὰ χαρίσῃ σ' αὐτὸν πλήρη κι' ὀλοκληρωμένη εὐτυχία, σὰν κι' αὐτὴ, ποῦ χαρίζει ὁ Χριστός. "Ὀλες οἱ χαρές, ποῦ δίνονται στὸν ἄνθρωπο ἔξω ἀπ' τὰ χριστιανικὰ πλαίσια δὲν ἔχουν τὸ βάθος καὶ τὸ πλάτος τῆς χριστιανικῆς λυτρώσεως. Σκορπίζουν μιά στιγμιαία εὐχαριστήριον σὲ μερικὲς μόνο πλευρὰς καὶ πτυχές τῆς ζωῆς μας, μὰ δὲν μποροῦν νὰ διαποτίσουν τὴν ψυχοσωματικὴν μας ὀλότητα καὶ νὰ ἱκανοποιήσουν πέρα γιὰ πέρα ὅλους τοὺς πόθους τῆς ψυχῆς μας.

ἕνα ὥραϊο μακρόστενο κουτί. Κατέβηκα στὸ πρῶτο πιάτομα. Πλήρωσα στὸ ταμειό. Χάξψα λίγο ἀκόμα κι' ὕστερα πήγα στὴν «παραλαβή». Πῆρα τὸ μακρόστενο κουτί καὶ δρόμο γιὰ τὴ Ριζίκα.

— Ριζίκα μου, τῆς λέω, συγγνώμην! Σ' ἀγαπῶ, σὲ λατρυνῶ, λυώνω. Ναξανασιμίζουμε. Χωρὶς ἐσένα εἶμαι σὰν ἀπόπιστος βασιλικός! Σούφερα κι' ἕνα δωράκι.

Ἡ Ριζίκα στὴν ἀρχὴ ἔκανε πῶς δὲν ἤθελε. Σὰν εἶδε τὴν κουτάρα μὲ τὸ δῶρο μου, χύθηκε στὴν ἀγκαλιά μου.

— Ὑπὸ ἕνα ὄρο ὅμως...

— Ὅτι θές Ριζίκα μου!

— Τάβλι δὲν θὰ ξαναπαίξῃς!

— Ποτὲ τῶν ποτῶν, Ριζίκα μου. Ὑστερα ἡ Ριζίκα— ἡ γυναικεία περιέργεια βλέπεις — πῆρε τὸ κουτί νὰ δῆ τὸ δῶρο μου. "Ἄνοιξε τὸ χαρτί, ἔβγαλε τὸ κουτί, καὶ μόλις τὸ ἀνοῖξε, τὴν εἶδα νὰ γίνεταί Τουρκοζ!

— Νὰ χαθῆς λέτσο! Ἐξω ἀπὸ δῶ...

Καὶ τὴν βλέπω ν' ἀρπάζῃ τὸ κουτί.

— Τὸ δῶρο μου, κατάλαβες! καὶ νὰ μοῦ τὸ πῆρῃς τὸ κεφάλι, καὶ νὰ μὲ λούζουν ἄσπρα καὶ μαύρα ποῦλια...

— Ἐξω!

Τὶ εἶχε συμβεῖ. Κατὰ λόθος στὸ κατὰσθημα πῆρα τὸ δέμα τοῦ κυρίου ποῦ ἀγόρασε τὰ τάβλι.

Βρέθθηκα στὸ δρόμο.

Κι' ὃ ἐαυτός μου νὰ μοῦ λέει:

— "Ἄς τὴν νὰ κουρεύεται!

Τὴν ἀλήθεια αὐτὴ μπορούμε νὰ τὴν διαπιστώσουμε εὐκολά, ρίχνοντας μιά σύντομη ματιὰ στίς κυριώτερες ἐκδηλώσεις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ζωῆς. Οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές ἔχουν λυτρωτικὰ στοιχεῖα καὶ γίνονται συντελεστὲς τῆς εὐτυχίας μόνον ἐφ' ὅσον βρίσκονται σὲ συνάρτησι κι' ἐπαφῇ μὲ τίς χριστιανικὲς ἀξίες.

Εἶναι φανερό πρῶτα· πρῶτα πῶς ὁ τεχνικός καὶ ὀλιγὸς πολιτισμός, πάνω στὸν ὅποιο στήριξαν τὸσες ἐλπίδες οἱ περασμένους γενεές, δὲν μπορεῖ νὰ χάρισῃ τὴν λύτρωσι στὸν ἄνθρωπο. Τὰ πλαισία μέσα στὰ ὁποῖα κινεῖται εἶναι τόσο στενά, ὥστε δὲν μποροῦν νὰ ἱκανοποιήσουν τοὺς βαθεῖς πόθους τῆς ψυχῆς μας. "Ὅταν μάλιστα ὑψώνη τὸ ἀνάστημά του μέσα σὲ μιά ἀντιχριστιανικὴ ἀτμόσφαιρα, τότε δχι μόνον δὲν φέρνει εὐτυχία, μὰ δημιουργεῖ καταστροφές. "Ἄς σκεφθοῦμε τὴν δυστυχία καὶ τὸ τραγικὸ κατάντημα τῆς σημερινῆς ἀθροπότητος μέσα σὲ μιά πρωτοφανῆ ἀνθρωπὴν τεχνικὸν πολιτισμὸν. Οἱ τεχνικὲς δυνατότητες γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὄρυκτου πλοῦτου, ὃ ἠλεκτρισμός, ἡ καταπληκτικὴ ἀνάπτυξις τῶν συγκοινωνιῶν, ἡ πρόδοσι στίς ἱατρικὰς ἐπιστήμας, ἡ χρησιμοποίησις τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας καὶ τόσα ἄλλα δὲν ἔκαμαν καθόλου εὐτυχέστερη τὴν ἀνθρωπότητα.

"Ἐπειτα κι' ἡ Ἐπιστήμη, αὐτὴ καθ' ἑαυτή, δὲν μπορεῖ νὰ λυτρώσῃ τὸν ἄνθρωπο. "Ὅσοι στὴν ἔννοια τῆς Ἐπιστήμης προσθέτουν καὶ στοιχεῖα λυτρωτικῆς ἀποστολῆς, κάνουν τὸ λογικὸ σφάλμα τῆς «μεταβάσεως εἰς ἕτερον γένος». Ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία δὲν μπορεῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς ἀπειροὺς πόθους τῆς ψυχῆς μας, γιατί ἡ δικαιοδοσία τῆς ἐκτείνεται μόνο μέσα στὸ πεδίο τῆς αἰσθητῆς ἐμπειρίας καὶ πραγματικότητος. Μὰ κι' αὐτὴ ἀκόμη τὴν αἰσθητὴ πραγματικότητα δὲν μπορεῖ νὰ συλλάβῃ πέρα γιὰ πέρα. "Ὅπως ἔλεγε ὁ Νεύτων, κι' ὃ μεγαλύτερος σοφὸς μοιάζει μ' ἕνα παιδάκι, ποῦ παίζει στὴν ἀκρογιαλιά μ' ἕνα κογγυλάκι, βάζοντας μέσα σ' αὐτὸ μερικὲς σταγόνες νερό. Ἡ σοφία του μοιάζει μὲ τίς σταγόνες αὐτές, ἐνῶ πρῶτα αὐτὸ ἐκτείνεται ἀνεξίχνιστος ὃ ἀπέραντος ὄκεανὸς τῆς γνώσεως. Συχνὰ ἡ διαλεύκανσις ἐνὸς ἐπιστημονικοῦ μυστηρίου γεννᾷ καινούργια προβλήματα κι' εἶναι πάντοτε ὃ κύκλος τοῦ γνωστοῦ καὶ τοῦ ἐπιστη. Ὁ ἔτσι πολλὸ μικρὸς προστὰ στίς ἀπέραντες ἐκτάσεις τοῦ ἀγνωστοῦ.

"Ἐπειτα δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε πῶς «πᾶσα ἐπιστήμη, χωριζομένη ἀρετῆς, πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται». "Ὅταν ἡ ἐπιστήμη εἶναι ἀποξενωμένη ἀπ' τὴν ἀρετὴν καὶ τίς χριστιανικὲς ἀξίες, δχι μόνον δὲν φέρνει στὸν ἄνθρωπο εὐτυχία, μὰ πολλὰς φορὲς καὶ δυστυχία. "Ἄς θυμηθοῦμε τὸν πρῶταν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, ποῦ δυστυχισμένος ἀποπειρήθηκε ν' αὐτοκτονήσῃ, γιατί ἀνακαλύφθηκαν μεγάλες καταχρήσεις, ποῦ εἶχε κάμει εἰς βάρος τοῦ Πανεπιστημίου! "Ὅστε ἡ ἐπιστήμη, αὐτὴ καθ' ἑαυτή, δὲν μπορεῖ νὰ φέρῃ τὴν εὐτυχία στὸν ἄνθρωπο.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴν Φιλοσοφία. Βέβαια αὐτὴ εἶναι πολὺ εὐρύτερη ἀπ' τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς Ἐπιστήμης καὶ συχνὰ φερούργει πέρα ἀπ' τίς σφαῖρες τῆς ὕλικῆς ἐμπειρίας, μέσα στοὺς κόσμους τοῦ πνευματικοῦ οὐρανοῦ. Μὰ κι' αὐτὴ δὲν εἶναι προσανατολισμένη σὲ ὀρισμένα σταθερὰ κι' ἀντικειμενικὰ σημεῖα, μὰ ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπ' τὸν ἀξιολογικὸν προσανατολισμὸν τοῦ φιλοσόφου, ἀπ' τὸ «φιλοσοφοῦν ὑποκείμενον» καὶ τὸν «τύπον τῆς κοσμοθεωρίας», στὸν ὅποιο ἀνήκει ὃ καθένας. Εἶναι γνωστὴ ἡ ρευστότης καὶ τὸ ἀλληλοσυγκρούμενον τῶν διαφόρων φιλοσοφικῶν συστημάτων. Λοιπὸν ἡ φιλοσοφία, κι' ἂν ἀκόμη ὑποθέσωμε πῶς λυτρώνει μερικῶς, σὰν ὑποκειμενικὸ βίωμα καὶ κτήμα ὀλίγων μόνον ἀνθρώπων δὲν μπορεῖ νὰ φέρῃ τὸ μήνυμα τῆς λυτρώσεως καὶ τῆς χαρᾶς σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους οἱ μεγαλύτεροι φιλόσοφοι κι' ἐπιστήμονες, ὅταν κάνουν λόγο γιὰ τὴν λύτρωσι τοῦ ἀνθρώπου, παραπέμπουν στὴ θρησκεία.

Η ΙΔΙΟΤΥΠΙΑ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΤΟΥ ΛΟΧΑΓΟΥ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ ΚΩΝΣΤ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ

Ἡ γεινιάσις τῆς Ρωσσίας μετὰ τὴν Κεντρικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Εὐρώπην δίδει ἀναμφισβητήτως εἰς τὸ Κρεμλίον τὴν δυνατότητα ἐξαοκῆσεως τῆς γνωστῆς κομμουνιστικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν. Συγχρόνως ὅμως δὲν πρέπει κανεὶς νὰ ὑποτιμῆσῃ καὶ τὴν ἀπόλυτον ἐξάρτησιν τῶν τοπικῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων τῶν δορυφόρων κρατῶν ἀπὸ τὴν Μόσχαν καὶ κακῶς ἴσως θεωροῦμεν τοὺς λόγους ποὺ ἐκφωνεῖ ἡ Μόσχα ὡς προοριζομένους ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον δι' ἐγγύριον κατονάλωσιν ἢ κυρίᾳ δυνάμει τοῦ ρωσικοῦ κομμουνισμοῦ ἔγκειται ἴσως εἰς τὸ ὅτι κατ' ὀρθωσεν ἀπὸ τὸ δόγμα του νὰ δημιουργῆσῃ ἕνα μῦθον, ὁ ὁποῖος ὁμοιάζει πρὸς θρησκευτικὴν πίστιν καὶ ἀψηφά κάθῃ ὀρθολογιστικὴν κριτικὴν. Οἱ Ρῶσοι καυχῶνται ὅτι ὁ κομμουνισμὸς βασιίεται ἐπὶ τῶν ἰδεωδῶν διὰ τὰ ὅποια οἱ ὀπαδοὶ του εἶναι πρόθυμοι νὰ ὑποστοῦν οἰανδήποτε θυσίαν, ἀκόμη καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς των, ἐνῶ ἡ ἀποψὶς τοῦ ἐλευθέρου κόσμου διὰ τὴν ζωὴν περιστρέφεται περὶ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα καὶ περὶ τὸ χρῆμα, διὰ τὰ ὅποια κανεὶς δὲν δέχεται νὰ ἀποθάνῃ.

Οἱ Ἐλεύθεροι λαοὶ καὶ τὰ πραγματικῶς δημοκρατικὰ κράτη δις ἐντὸς μιᾶς εἰκοσιπενταετίας ἐπλήρωσαν μετὰ τὸ αἶμα τῶν ἀρίστων ἐκ τῶν τέκνων των τὸ μεγαλύτερον ἀντίτιμον ποὺ ἀναφέρει ἡ ἱστορία, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὸν ἰδικόν τους τρόπον ζωῆς καὶ τὴν ἐπικράτησιν τῆς Δυτικῆς ἀντιλήψεως περὶ δημοκρατίας. Τοῦτο ἀποδεικνύει σαφέστατα τὸ σφαλερόν τοῦ ρωσικοῦ ἐπιχειρήματος, ἀλλὰ ἡ σημερινὴ Εὐρώπη παρέχει πολλὰς ἀποδείξεις περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητός του. Εἰς ὅλα τὰ δευτέρω κράτη ὑπάρχουν κομμουνιστὰι ποὺ δέχονται ὅλα ὅσα λέγει ἡ Μόσχα ὡς θέσφατα καὶ ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν—ποὺ ὁ λαὸς τῆς εἶναι δημοκρατικώτερος ἀπὸ τοὺς λαοὺς τῶν δορυφόρων—ἡ Μόσχα διαθέτει φανατικούς πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸν φιλόφρονα Κλεμέντιν.

Αἱ τελευταῖαι παρατηρούμεναι ἐξελίξεις εἰς τὴν Διεθνή πολιτικὴν τείνουσι πλέον νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἐὰν ἡ Ρωσσία δὲν δυνηθῇ νὰ συνεργασθῇ μετὰ τοὺς δυτικούς συμμάχους τῆς ὑπὸ τοὺς ἰδικούς της ὄρους, θὰ ἀποσυνθεῖ εἰς μίαν ἀπομόνωσιν Ἐπιθετικὴν καὶ θὰ ἐξακολουθεῖ νὰ προκαλῆ τὸν Ἐλεύθερον κόσμον. Ἡ φάσις τῆς κατὰ τὸν πόλεμον συνεργασίας—ποὺ ὑψηγορεῖτο ἀπὸ τὸν κοινὸν κίνδυνον καὶ ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς ἐκμηδενίσεως—ἔχει σαφῶς τερματισθῆ καὶ φαίνεται ὅτι συνιστᾶται καὶ πάλιν ἡ ἐπιστροφή εἰς τὴν παλαιὰν τακτικὴν τοῦ κομμουνισμοῦ ὀχυρομένου ὀπισθεν κράτους τινὸς ἢ ὀπισθεν «σιδηροῦ παραπετάσματος». Παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας διοβειαιώσεις τοῦ Στάλιν ὅτι πιστεύει εἰς τὴν ἰκανότητα τοῦ κομμουνιστικοῦ λέοντος ὅπως συζῆ εἰρηνικῶς μετὰ τὸν καπιταλιστικὸν ἄμνον, ἡ πολιτικὴ αὐτῆ φαίνεται ὅτι προσαρμύζεται πρὸς τὴν νοσηροπρίαν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Κρεμλίνου. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Πότοσαμ τὸ «σιδηροῦν παραπέτασμα» ἔχει σημαντικῶς ἐπεκταθῆ καὶ ἤδη περιλαμβάνει μίαν τεραστίαν περιοχὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἐὰν ὑπολογίσωμεν καὶ τὴν ἀπέραντον Κίναν τὸ ζήτημα καθίσταται ἀρκετὰ ἐπικίνδυνον ἢ οἰκονομικὴ διοργάνωσις θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπασχολῆσῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὴν Ρωσσίαν. Καὶ ταυτοχρόνως σήμερον ἡ Ρωσσία, τῆς ὁποίας τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον εἶναι ἀπελπιστικῶς χαμηλόν, εἶναι σοβαρὰ ἀππροχλημένη μετὰ τὴν ἰδίαν τῆς ἀνα-

συγκρότησιν. Ἡ ἀποτελεσματικὴ διεξαγωγή αὐτῆς τῆς πολιτικῆς θὰ ἔπρεπε ἐπίσης νὰ διασκεδάσῃ αὐτοὺς τοὺς φόβους, πραγματικούς ἢ δημιουργουμένους διὰ προπαγανδιστικούς σκοποὺς, τοὺς ὁποίους ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν προσποιεῖται ὅτι αἰσθάνεται διὰ τὴν ἰδίαν τῆς ἀσφάλειαν. Πράγματι, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐκκλήσεων τῆς πρὸς τοὺς Ρώσους, αὐτὴ φαίνεται ὅτι εἶναι ἡ μόνη πρακτικὴ πολιτικὴ, ἐκτὸς ἐὰν προτίθεται νὰ διεξαγάγῃ ἕνα ἐπιθετικὸν πόλεμον διὰ τὴν παγκόσμιον ἐπικράτησιν τοῦ κομμουνισμοῦ. Τὸ νὰ «μαλώσῃ» κανεὶς τὸ σχισμένον φέρεμα τῆς Γιάλτας ἢ τοῦ Πότοσαμ δὲν ἀποτελεῖ θεραπείαν καὶ ἡ διπλωματία δὲν ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ τίποτε περισσότερον. Ὁ κόσμος ἐξ αἰτίας τῆς Ρωσσοικῆς κομμουνιστικῆς πολιτικῆς διηρέθη εἰς δύο στρατόπεδα καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον ἄλλη διέξοδος καὶ ἄλλη πολιτικὴ διὰ τὰς Δυτικὰς δυνάμεις ἀπὸ τὸ νὰ ἀνοικοδομήσουν καὶ ἐξοπλίσουν τὸν Ἐλεύθερον κόσμον.

Ὁ ἐλεύθερος κόσμος διατρέχει ἀληθῶς περιόδον δυσκολιών, ἐν τούτοις τὸ πρόβλημα εἶναι βραχυχρονίου προθεσμίας καὶ οἱ κοινοὶ πόροι τῶν Ἐλευθέρων Ἐθνῶν δύνανται νὰ ἐξασφαλίσουν ὅλας τὰς προϋποθέσεις διὰ μίαν οἰκονομικὴν εὐημερίαν. Ἡ μεγάλη βοήθεια τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἡ πείρα καὶ οἱ πρακτικαὶ ἰκανότητες τῶν ἐλευθέρων κρατῶν ἀποτελοῦν ἐνεργητικὸν τῆς ὅλης γιγαντιαίας προσπάθειας. Τὸ Ἀτλαντικὸν σύμφωνον ἀποτελεῖ τὴν βασικὴν προϋπόθεσιν τῆς ἀρτίας καὶ συστηματικῆς ἐνόπλου ὀργανώσεως τοῦ στρατοπέδου τῆς Ἐλευθερίας καὶ τὸ ὅλον σύστημά του ἐδράζεται εἰς τὴν κοινὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν ἀλληλοσεβασμὸν τῶν Λαῶν ποὺ τὸ ἀποτελοῦν. Τοιοῦτοτρόπως δημιουργεῖται ἕνα ἐνιαῖον σύνολον, ὅπο τὸ ὅποῖον δημιουργεῖται ὁ ἐνδιάμεσος κόσμος μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Σοβιετικῆς Ρωσσίας, τῆς πρώτης οὐσῆς ἐτοιμῆς ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως τῆς δευτέρας, νὰ ἀπαντήσῃ ἀμειλίκτως ἐντὸς ὥρων.

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἐλευθέρου κόσμου ὁλονὲν συμπληροῦται καὶ ἡ ἀμυντικὴ ἰκανότης ἐναντι πάσης ἐπιθέσεως τῆς κομμουνιστικῆς παρατάξεως διαρκῶς βελτιοῦται· οὕτω ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία καὶ οἱ δορυφόροί της πρὸ μιᾶς τοιαύτης ὀργανώσεως ὅπως οἴηποτε εὐρίσκονται εἰς μίαν δυσάρεστον θέσιν.

Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰαπωνία μετὰ εἰς τὸ ὅλον σύστημα ἀνοικοδομήσεως καὶ ἀμύνης τοῦ Ἐλευθέρου κόσμου, ἀποτελοῦν δυνάμεις ἰκανὰς καὶ ἀσφαλῶς ἤρχισαν νὰ χρησιμοποιοῦνται μετὰ τὴν παράλληλον δημοκρατικοποίησιν των. Αἱ δυνάμεις αὗται δύνανται ν' ἀποτελέσουν ἰσχυρὰ προπύργια ἐναντι τῶν κατακτητικῶν σχεδίων τῆς Μόσχας. Ἡ κατάστασις κατὰ τὸ τελευταῖον δίμηνον δυστυχῶς ἐχειροτέρευσε καὶ ὅπως δὴποτε οἱ Ἐλεύθεροι Λαοὶ μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς τὰς Ἠνωμ. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς θὰ καταβάλουν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνακοπὴν τῆς σοβιετικῆς ἐξαπλώσεως ἧτις, ἰδίως τελευταίως εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀπέτέλεσε τὴν τελείαν διάσπασιν τῆς ἰσορροπίας τῶν δυνάμεων.

Η Ξαθιότημη με εἰωλά λόγια...

Φ. Φ. Φρανκούδουδου ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

ΤΟ ΟΝΕΙΔΟ ΓΟΥ
ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ...

12^{ον} "Ετσι ή κάθε φωτοκάθοδος, πού αποτελεί καί τόν ένα όπλισμό ενός μικροσκοπικοῦ πυκνωτή, ἐπειδή φτωχαίνει σέ ηλεκτρόνια, ἀπομένει θετική. Αυτό τό πράμα όμως ἰσοδυναμεῖ, ὅπως καί παραπάνω εἶδαμε, μέ φόρτιση τοῦ ἀντίστοιχου πυκνωτή της.

Ἀνάλογα λοιπόν μέ τὰ φωτοηλεκτρόνια, πού βγαίνουν ἀπό κάθε φωτοκάθοδο, εἶναι καί τὰ ηλεκτρικά φορτία πού ἀποθηκεύουν μέσα τους οἱ μικροσκοπικοί πυκνωτές.

Δημιουργεῖται ἐπομένως ἐπάνω στό μωσαϊκό μιὰ εἰκόνα ηλεκτρικῶν θετικῶν φορτίων, ἀνάλογη ἀκριβῶς μέ τήν προβαλλόμενη σ' αὐτό εἰκόνα.

Ἡ εἰκόνα δηλαδή ἀναλύεται ἐπάνω στό μωσαϊκό σέ ἀπειροελάχιστα σημεῖα, πού τό καθένα τους ἀνήκει σ' ἕναν τέλειο πυκνωτή μέ ὠρισμένο φορτίο. Μ' ἄλλα λόγια, ἡ ὀπτική εἰκόνα ἀποθηκεύεται μέ ηλεκτρική μορφή στό εἰκονοσκόπιο.

Αὐτό τό πράμα, όμως, δέ μᾶς θυμίζει καί τήν ἀνάλυση τῆς εἰκόνας σέ σημεῖα ἐπάνω στόν ἀμφιβληστροειδῆ χιτῶνα τοῦ ματιοῦ μας; Δίκαια λοιπόν μπορούμε νά ποῦμε, πῶς ὅ,τι εἶναι γιά τήν ὄρασή μας ὁ ἀμφιβληστροειδῆς χιτῶνας, τό ἴδιο περίπου εἶναι καί τό εἰκονοσκόπιο γιά τήν τηλεόραση. Λέμε «περίπου» γιά τόν ἐξῆς λόγο:

Ἡ ἀνάλυση βέβαια τῆς εἰκόνας σέ σημεῖα εἶναι ὅμοια μέ τήν ἀνάλυση τῆς εἰκόνας στόν ἀμφιβληστροειδῆ χιτῶνα. Ὁ τρόπος ὅμως τῆς μεταφορᾶς της στόν καθοδικό σωλήνα τοῦ δέκτη τῆς τηλεοράσεως διαφέρει ἀπό τόν τρόπο τῆς μεταφορᾶς τῆς εἰκόνας ἀπό τόν χιτῶνα στό ὀπτικό κέντρο. Στό μάτι, τό κάθε φωτοκύτταρο συνδέεται, ὅπως εἶδαμε, ἀπ' εὐθείας στό ὀπτικό κέντρο τοῦ ἔγκεφάλου μέ ἕνα νευράκι. Ἐδῶ δὲν μπορούμε νά συνδέσουμε τόν κάθε στοιχειώδη πυκνωτή μέ τὰ ἀνάλογα ὄργανα τοῦ τηλεορατικοῦ δέκτη.

Φαντασθῆτε νά ξεκινούσαν ἀπό τό εἰκονοσκόπιο, μέ τὰ 3.000.000 τοὺς πυκνωτές του, 2 σύρματα γιά κάθε πυκνωτή γιά νά πᾶνε στό δέκτη, δηλαδή 6 ἑκατομμύρια σύρματα γιά τόν κάθε δέκτη ἢ τουλάχιστο 3.000.001 (1 γιά κάθε πυκνωτάκο καί 1 κοινὸ τῆς ἐπιστροφῆς). Κι' ἂν ἀκόμη εἶχαμε ἕνα μονάχα δέκτη σέ ἀπόσταση ἑνὸς χιλιομέτρου ἀπὸ τό εἰκονοσκόπιο, θά χρειαζόμασταν γι' αὐτὴν τὴ σύνδεση 6.000.000.000 ἢ 3.000.001.000 μέτρο σύρμα. Πολὺ ὥραια καί πολὺ οἰκονομικὴ δευλειά!!!

Τὰ πράματα πάντως εἶναι πολὺ πιὸ εὐκόλα

ἀπ' ὅ,τι τὰ φανταζόμαστε, ἀρκεῖ νά σκεφτοῦμε τὴν ἀδράνεια τοῦ ματιοῦ.

Ἀντὶ δηλαδή νά στείλουμε στό δέκτη ὀλόκληρη τὴν εἰκόνα πού προβάλλεται στό εἰκονοσκόπιο, ἐκμεταλλεύομαστε αὐτὴ τὴν ἰδιότητα τοῦ ματιοῦ μας καί στέλνουμε τό κάθε σημεῖο της ξεχωριστά, μέ μορφή ρεύματος στό δέκτη. Ἐκεῖ συνθέτουμε πάλι τὴν εἰκόνα βάζοντας τό κάθε σημεῖο της δίπλα στό ἄλλο, τόσο γρήγορα, πού τό μάτι μας δὲν προφταίνει νά πάρῃ εἶδηση ἀπ' ὅ,τι γίνεται καί ἔτσι βλέπει τελικὰ ὀλόκληρη τὴν εἰκόνα. Τὸν ἄθλο αὐτὸν τὸν ἀναλαμβάνει καί πάλι ἡ καθοδικὴ δέσμη.

Τὴ στέλνουμε λοιπόν νά σαρώσῃ τὴν ηλεκτρικὴ εἰκόνα ὅπως καί πρὶν, νά ξεφορτίσῃ δηλαδή τοὺς πυκνωτές τῶν φωτοκαθόδων ἕναν— ἕνα μέ τὴ σειρά ἀπὸ τὴν ἐπάνω ἀριστερὴ ἄκρη, καί ἀφοῦ τελειώσει τὴν πρώτη γραμμὴ νά πεταχτῆ στη δευτέρῃ, ὕστερα στὴν τρίτῃ, στὴν τέταρτῃ, στὴν πέμπτῃ, νά σαρώσῃ ἐπομένως ὀλόκληρη τὴν εἰκόνα σημεῖο πρὸς σημεῖο καί γραμμὴ πρὸς γραμμὴ. Ἄν ἡ καθοδικὴ δέσμη σαρώσῃ, ὅπως γίνεται στὴν πράξη, τό μωσαϊκό σὲ 525 γραμμές καί 30 φορές στό δευτερόλεπτο, ὑπολογίζεται πῶς κινεῖται ἐπάνω στό μωσαϊκό μέ ταχύτητα μεγαλύτερη ἀπὸ 7200 μίλινα τὴν ὥρα.

Οἱ διαδοχικὲς ρωμαντικὲς κρούσεις, πού δημιουργοῦνται ἀπὸ τὶς ἐκφορτίσεις τῶν μικροσκοπικῶν πυκνωτῶν τοῦ μωσαϊκοῦ, προκαλοῦν καί πάλι στὴν ἀντίσταση R πτώσεις τάσεως ἀνάλογες μέ τὶς τιμές πού ἔχουν. Ἐτσι, μιὰ εἰκόνα μετατρέπεται στό ηλεκτρικὸ μας κύκλωμα σὲ διαδοχικὲς ρευματικὲς κρούσεις, ὅπως παραπάνω εἶπαμε, πού ἡ ἔνταση τῆς καθεμιᾶς εἶναι ἀνάλογη μέ τό φορτίο κάθε πυκνωτή, ἀνάλογη ἄρα καί μέ τὴ φωτεινότητα τοῦ σημείου τῆς εἰκόνας πού προβάλλεται στόν ὀπλισμὸ-φωτοκάθοδο τοῦ πυκνωτῆ αὐτοῦ.

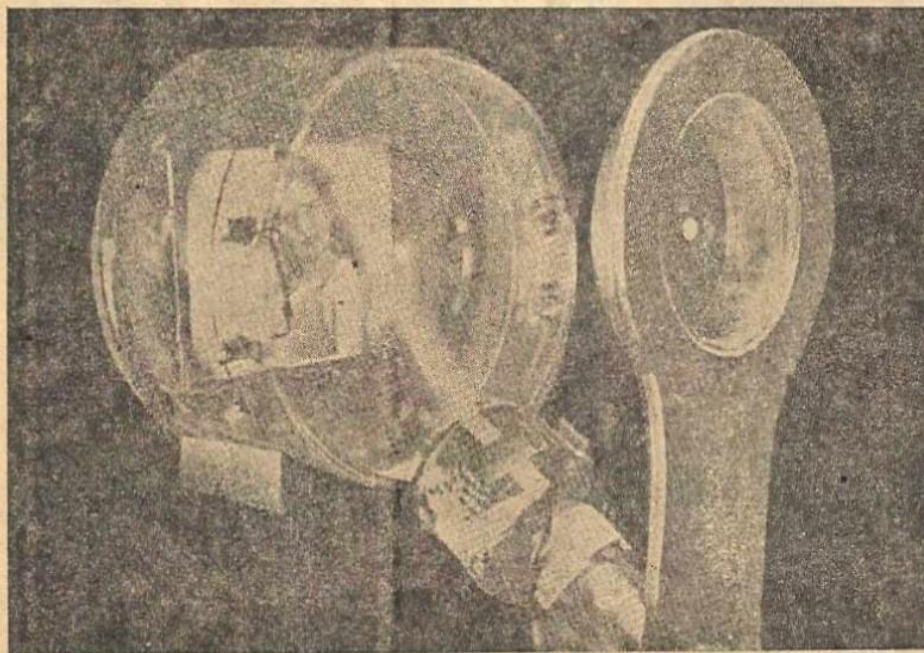
Στό Σχ. 4 τοῦ τεύχους 11 βλέπουμε, πῶς τὰ ὄρια ἀντιστάσεως R συνδέονται μέ τὴν ἔσοδο μιᾶς ἐνισχύτριας λυχνίας. Οἱ πτώσεις τάσεως, λοιπόν, πού δημιουργοῦνται στὰ ὄρια τῆς ἀντιστάσεως αὐτῆς ἀπὸ τὶς ρευματικὲς κρούσεις, ἐνισχύονται ἀπὸ τὴ λυχνία πρὶν τὶς στείλουμε στόν προορισμὸ τους.

Ἄς φαντασθοῦμε, ὅμως, ὅτι στὰ ὄρια τῆς ἀντιστάσεως R συνδέονται, ἀντὶ τῆς ἐνισχύτριας λυχνίας, τὰ ὄρια τῆς ἐσχάρας καί καθόδου τοῦ καθοδικοῦ σωλήνα, ὅπως ἦταν στὰ Σχ. 2 καί 3, τοῦ τεύχους 10 καί ἄς ὑποθέσουμε πῶς τὰ συστήματα τῆς ὀριζόντιας καί κατακόρυφης ἐκτροπῆς τῆς καθοδικῆς δέσμης, πού σαρώνει τό μωσαϊκό τοῦ εἰκονοσκοπίου, εἶναι συγχρονισμένα μέ τ' ἀντίστοιχα συστήματα τοῦ καθοδικοῦ σωλήνα, ὥστε ὅταν ἡ δέσμη ἀρχίξῃ τὸ σάρωμα τοῦ μωσαϊκοῦ ἀπὸ τὴν ἐπάνω ἀριστερὴ γωνία, ν' ἀρχίξῃ καί ἡ δέσμη στόν καθοδικὸ σωλήνα ἀπὸ τὴν ἴδια ἀκριβῶς γωνία τὸ σάρωμα

της επιφάνειας προβολής. Τι θα παρουσιαστή τότε επάνω σ' αυτή την επιφάνεια; Αυτό πια εξαρτάται από την ταχύτητα του σάρωματος. "Αν το σάρωμα στο είκονοσκόπιο και στην επιφάνεια προβολής γίνεται πολύ άργα, τότε στον καθοδικό σωλήνα θα δοϋμε ένα απλό φωτεινό

στην έκπομπή δευτερευόντων ηλεκτρονίων από το μωσαϊκό. Δευτερεύοντα ηλεκτρόνια λέγονται γενικώς τα ηλεκτρόνια που ελευθερώνονται από τα διάφορα σώματα, όχι όταν ζεσταθούν τα σώματα αυτά, ή, αν είναι φωτοπαθή, όταν τα προσβάλλη το φως, άλλ' όταν προσκρούουν επάνω τους άλλα ηλεκτρόνια με μεγάλη ταχύτητα.

"Έτσι, όταν ή καθοδική δέσμη πέφτει επάνω στους όπλισμούς-φωτοκαθόδους του μωσαϊκού, για να συμπληρώση την έλλειψη που παρουσιάζουν σέ ηλεκτρόνια, έπειδη πέφτει με μεγάλη ταχύτητα ελευθερώνει από τις φωτοκαθόδους δευτερεύοντα ηλεκ

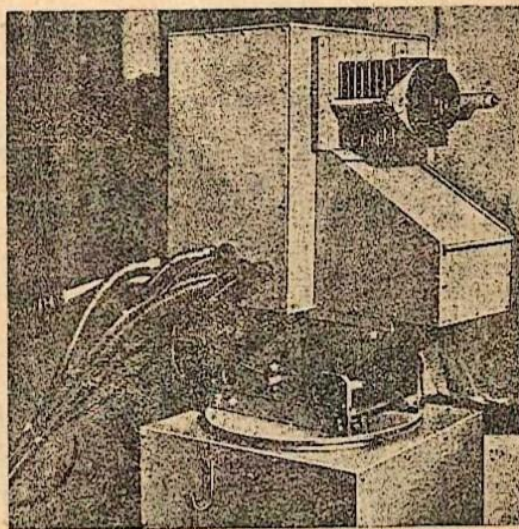
Σχήμα 1.

στίγμα να περπατά επάνω στην επιφάνεια προβολής, αλλάζοντας ταυτόχρονα και τη φωτεινότητά του. "Αν όμως το σάρωμα γίνεται τόσο γρήγορα, ώστε ολόκληρο το μωσαϊκό του είκονοσκοπίου και ολόκληρη ή επιφάνεια προβολής του σωλήνα να σαρώνονται σέ 525 π. χ. γραμμές και 30 φορές στο δευτερόλεπτο, τότε στην επιφάνεια προβολής θα δοϋμε την εικόνα που προβάλλεται στο μωσαϊκό. Και σ' αυτή την περίπτωση ένα μοναδικό φωτεινό στίγμα κάνει στο δέκτη όλη τη δουλειά. 'Αλλά τώρα κινείται τόσο γρήγορα, αύξομειώνοντας συγχρόως και τη φωτεινότητά του, ώστε το μάτι μας, χάρη στην αδράνειά του, βλέπει μιάν άκείραια φωτεινή εικόνα.

Η εικόνα 1 δείχνει πως προβάλλεται με φακό επάνω στο μωσαϊκό του είκονοσκοπίου το εἶδωλο μιάς κοπέλλας. 'Ο φακός φαίνεται στο δεξι μέρος της εικόνας. Κ' έδω βλέπουμε, χάρη στον από τα ηλεκτρόνια Ιονισμό του αερίου, που περιέχει ειδικά αυτό το είκονοσκόπιο, το δρόμο που ακολουθεῖ ή καθοδική δέσμη πηγαίνοντας να σαρώση το μωσαϊκό. Στο Σχ. 2 βλέπουμε ένα μηχανήμα είκονοσκοπίου έτοιμο να λειτουργήση.

Το είκονοσκόπιο που περιγράψαμε, παρ' όλη τη μεγάλη ύπεροχή του μπροστά στα παλαιότερα μηχανικά συστήματα αναλύσεως της εικόνας, παρουσιάζει και μερικά μειονεκτήματα, που το κυριώτερο άπ' αυτά όφείλεται

τρονία. Τα δευτερεύοντα αυτά ηλεκτρόνια είτε έλκονται από τη θετική άνοδο ή έπιστρέφουν πάλι στο μωσαϊκό. Και στις δυό περιπτώσεις ή κατανομή του φορτίου επάνω

Σχ. 2.

στο μωσαϊκό αλλοιώνεται και δέν είναι πια πιστή ήλεκτρική άπεικόνιση της προβαλλόμενης εικόνας.

(Η συνέχεια στο έπόμενο)

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Αυτό το πρωί ο Γιαννάκης... (στρατιώτης Νεοσυλλεκτίδης Ιωάννης του Σωφρονίου κλάσεως 42 εξ' Αθηνών) ξύπνησε πολύ χαρούμενος. Το βράδυ είχε επί τέλους το πρώτο του ραντεβού με την κοπέλλα των όνειρων του. Το μεσημέρι αφού ξυρίστηκε, έκανε διπλή ζόντρα, φόρεσε τη μεγάλη του στολή—παπούτσι επιμελώς γυαλισμένο, δίκοχο καμπαρντινέ, γάντια καινούργια, γραββάτα μεταξωτή—και βγήκε. Από τη χαρά του κάθησε ανάποδα στο τραμ, είπε ένα παπλά «δεσποινίς μου!», είτε σε μία γριά «κοριτσάκι μου!» και κάποτε έφτασε έξω από το μεγάλο ξενοδοχείο «Ερμής» (Ερμής Ναός Βύρων ανέφθηκε με το νού του) όπου θά τον περίμενε η εκλεκτή του. «Αλλά η χαρά του κόπηκε απότομα. Απέναντί του στο πεζοδρόμιο ένας «στρατηγός» με τη μεγάλη του στολή, με τα κορδόνια και γυαλιστερά κουμπιά, έκοβε βλοσυρός βόλτες. Στάθηκε μὴν ξέροντας τί να αποφασίσει. Διάβoλε, όλόκληρος στρατηγός εἶταν αὐτός και μάλιστα με τη μεγάλη του στολή. Μά'ελα πού η κοπέλλα του είχε δώσει ραντεβού σ' εκείνο ακριβώς το σημείο. Προχώρησε λοιπόν και του τράβηξε μία μεγαλόπρεπη χαιρετούρα «ἀπό ἀπόσταση ἔξι βηματων» κτλ. κτλ.

Τοῦ «στρατηγού» σάν να του κακοφάνηκε. Τὸν κύτταξε βλοσυρά. Ἐκανε να τὸν βρῖσει μὰ πάλι σάν να τὸ μετάνοιωσε. Τὸν κύτταξε ὑστερα καλὰ-καλὰ, χαμογέλασε και εἰσαρτετήθηκε να τοῦ ἀνταποδώσει τὸ χαιρετισμὸ του.

«Ἄσχημα τὴν ἔχομε» οκέφθηκε ὁ Γιαννάκης.

Ἐκείνη τὴ στιγμή πλῆθος ἀπὸ ἀνθρώπους στὸ χακὶ γέμισε τὸ πεζοδρόμιο. Φοροῦσαν τὸ πηλίκιο χαμμένο ὡς τ' αὐτιά και εἶχαν σηκώσει τὸ γιακά τῆς χλαίνης τους γιατί τὸ κρύο εἶταν τσουχτερό ἐκείνη τὴν ἡμέρα. Ὁ κακομοῖρος ὁ Γιαννάκης τσακίστηκε να χαιρετάει.

«Μὰ τί συμβαίνει», τὸλμησε να ρωτήσει ὅταν εἶδε ὅτι κανεὶς ἀπὸ τους ἀξιωματικούς δὲν καταδεχότανε ν' ἀπαντήσει στὸ χαιρετισμὸ του. «Ἐχει μήπως συνεδρίαση τὸ ἐπιτελεῖο;»

«Μὰ δὲν τὸ ξέρεις;» τοῦ εἶπε τότε ὁ «στρατηγός» που ἐξακολουθοῦσε ἐκεῖ γύρω τις βόλτες του. «Σήμερα ἔχει τὸ ἐτήσιο γεῦμα του τὸ ἐπιτελεῖο...τῶν τροχιδρομικῶν ἀπάσης Ἑλλάδος...!»

...Ὁ Γιαννάκης κατασυγγίστηκε ἀπὸ τὸ κακό του. Βλαστημώντας τὸν ἑαυτὸ του γιὰ τὴ γκάρα του ἔκανε να φύγει. Παραπατώντας πέφτει ἀπάνω τ' ἕναν ταγματάρχη. Πραγματικὸ ταγματάρχη με στέμμα και ἀστέρη κίτρινο στὶς ἐπομίδες.

—Πρόσεχε πῶς περπατῖς κύριος! Τοῦ λέει ὀργισμένος ὁ Γιαννάκης.

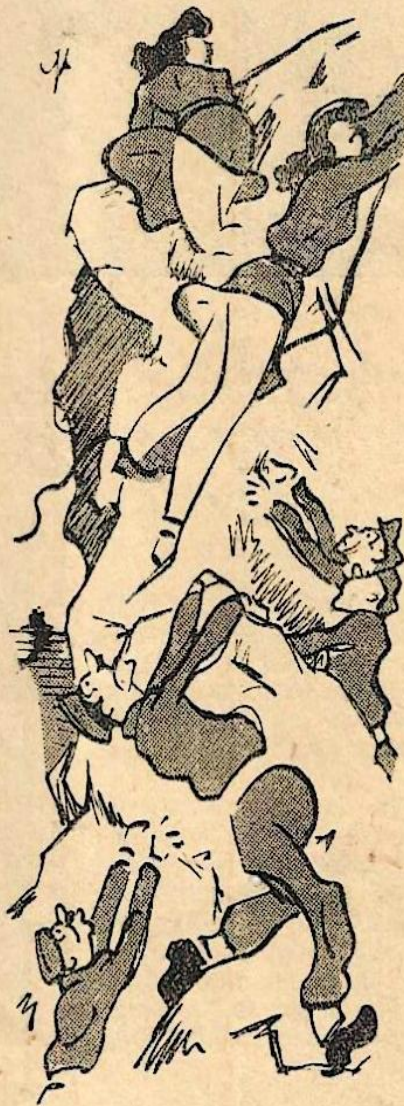
...Τὸ ἀποτέλεσμα εἶτανε να εἰσπράξει τέσσερες μέρες «λιαν ἐπεικώς» και γιὰ πρώτη δόση. Και τὸ χειρότερο ἡ κοπέλλα τῶν ὀνειρων του δὲ φάνηκε τὴ μέρα ἐκείνη.

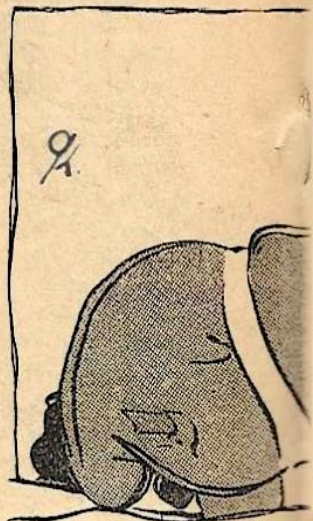
ΒΙΖΑ ΓΕΛ

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣ

—Φαίνεται ἔχθες Ριζικό πῶς...
«Σίγουρα καμμιά κοπέλλα θά...»
—Κάτι τέτοιο! και νομίζω πῶς...
«Προκειται γι' ἀρχοντοπούλα...»
«Εἶναι θαῦμα! σάν τὴ βλέπεις...»
«Κι' ὅπως φαίνεται ὁ μπαμπάς...»
—Θά κουράστηκες Ριζικό ὡς...
—Κάνεις λάθος και νομίζω τίς...
«Μάθε Λάκη, πῶς σε μένα δὲν...»
«Μία ματιά μου, δυὸ κουβέντες...»
—Σὲ πιστεύω και γι' αὐτὸ μία...
«Ἐάν εἶταν δυνατόν τὸ κουκλὶ...»
—Ἐὐχαρίστως! Και ἂν θέλεις...
Πᾶμε βόλτα ὡς τὸ σπίτι κ' ἴσως...
Ἐκινήσαν και οἱ δύο βιαστικά...
Και στὴ γειτονιά ἐφτάσαν τῆς...
—Γιὰ φαντάσου εὐτυχία! ἔλε...
«Νὰ τὴ δούμε να κραταίει εἰς τ...»
«Νὰ τῆς πέσει τὸ λουλουδί, πο...»
«Κι' ἀφοῦ πῶτα τὸ φιλήσω ἔ...»
Δὲν ἐπρόφτασε ὁ καημένος τὴν...
Και στὸν τόπο σταματᾷει σάν ν...
—Μὰ τί ἔπαθες Ριζικό; ἔλα π...
Μὰ αὐτός δὲν ἀπαντᾷει και στ...
Τὸ αἰθέριο πλάσματάκι πρὸς κ...
Ἐκαθάριζε τις σκάλες με τουλ...
Και ἀντὶ γιὰ λουλουδακια τὸ...
Σφουγγαρόπανο και σκούπα ἐκ...

Ἡ κατάληψη τῆς Κοριτσᾶς

ΜΙΝΕΣ ΟΙΣ

ΣΗ ΤΟΥ ΡΙΡΙΚΟΥ

τά βόλεψες και πάλι, α κρατούσες στην άγκάλη τώ τώ βρήκα τώ ψητό, έκατό τοίς έκατό. εις σουρχεται νά τρελλαθείς άς της είναι μέγας παραλής- σπου νά τήν καταφέρεις». τίς γυναίκες δέν τίς ξερείς, δέν περνά τώ ζοριλίτι. τες και στή φακά τώ ποντίκι». νά χάρη θά ζητήσω ήλι σου νά γνωρίσω». ις, πρό παντός αν ευκαιρείς ίσως έβγει νά τή δείς». κά και με μεράκι ής κοπέλλας σέ λιγάκι. λεγε ό Ριρής στό Λάκη τώ χέρι λουλουδάκι παρενθύς νά τώ σηκώσω έπειτα νά τής τώ δώσω». τήν κουβέντα νά τελειώσει ν νά είχε κοκκαλώσει. τίς μου τί συμβαίνει; στήν ίδια θέση μένει τς κατάπληξη μεγάλη υλπάνι στό κεφάλι ό περίλαμπρο άστέρι έκρατούσε εις τώ χέρι. Λεκαν. ΜΠΟΥΖΑΝΗΣ ΒΑΣ.

— Έλα χρυσέ μου, νά σου ψήσω ένα καρφάκι νά ξεζαλισθείς...

— Πάλι τάπιες, ρέ Γιακουμή;
— Πίνω γιά νά πνίξω τόν πόνο μου, κύρ λοχαγέ, μά έλα πού ό άθεόφοβος έμαθε κολύμπι τώρα τελευταία.

Προκειται για έναν Έλβετο συνταγματάρχη πού δέν άστειεύεται με τά ζητήματα τής πειθαρχείας. Ένα βράδυ, εκεί πού κάθεται στό μπαλκόνι τού σπιτιού του, παίρνοντας άέρα βλέπει στό δρόμο έναν νεαρό ύπολοχαγό, χωρίς σπαθί. Χωρίς σπαθί! Ό Έλβετός συνταγματάρχης γίνεται έξω φρενών. Και διατάσσει τόν ύπολοχαγό ν' ανεβή έπάνω. Ό ύπολοχαγός πού ξερεί τι τόν περιμένει βλέπει στό χολ κρεμασμένο τώ σπαθί τού συνταγματάρχου. Τό παίρνει, τό περνάει στή ζώνη του και παρουσιάζεται στό μπαλκόνι.

— Υπολοχαγέ! φωνάζει ό συνταγματάρχης, κυκλοφορείς χωρίς σπαθί! Τι σημαίνει αυτό;

— Μά... φορῶ σπαθί, συνταγματάρχα μου!

Ό συνταγματάρχης τόν κυτάζει και μένει έμβρόνθιος. Ζητεί συγγνώμη και άφίνει τόν ύπολοχαγό νά φύγη. Περνώντας άπό τώ χολ, ό ύπολοχαγός κρεμάει τώ σπαθί τού άνωτέρου του στην κρεμάστρα και κατεβαίνει στό δρόμο. Ό συνταγματάρχης τόν παρακολουθεί άπό τώ μπαλκόνι. Κατάρρα! Ό ύπολοχαγός είναι πάλι χωρίς σπαθί!

— Άνεβι έπάνω! φωνάζει πάλι σαν μανιακός

Νέα σκηνή. Νέα αίτησις συγγνώμης έν μέρους τού συνταγματάρχου. Ό ύπολοχαγός ανεβαίνει και κατεβαίνει τίσσασρες φορές. Τή στιγμή πού διασχίζει τώ δρόμο για πέμπτη φορά ό συνταγματάρχης φωνάζει τή γυναίκα του.

— Γιά κυταζε Όρνιάν, αυτόν τόν ύπολοχαγό. Δέν σου φαίνεται πως κάτι τού λειπει;

— Ναι δέν έχει σπαθί!

— Και όμως έχει! φωνάζει ό συνταγματάρχης, σκασμένος στά γέλια φαίνεται πως δέν βλέπεις καλά. Όρνιανό!

Κάποτε ό Μολότωφ, ό μόνος πού έχει τώ δικαίωμα νά εισέρχεται κάπως έλευθέρως εις τώ Κρεμλίνο, έπεσε κερφή τόν Στάλιν. Είς τώ γραφείον όπου τόν άδήγησε ένας αξιωματικός εκάθητο ό άρχηγός πασών των Ρωσίων. Μόλις μπήκε όμως μέσα ό Μολότωφ, ό ύποτιθέμενος Στάλιν έσηκώθη και τού είπε:

— Μιά στιγμή, Έπίτροπε, νά ειδοποιήσω τόν Στρατάρχη

Σέ λίγο ό Μολότωφ περνούσε σε δεύτερο γραφείο όπου εύρισκετο άλλος Στάλιν. Και εκεί όμως τόν περιμενε ή ίδια άπάντησις:

Έν τέλει άφού πέρασε έτσι άπό άλλα γραφεία έφθασε τέλος εις τόν πραγματικόν όπου ύποτίθετο Στάλιν. Έξείνος έσηκώθη τόν έχαίρετσης εγκάρδια και τού είπε:

— Κάθησε, Έπίτροπε.
Άντι άλλου όμως ό Μολότωφ τού άπήντησε:

— Έρχομαι, Στρατάρχα μου, νά σάς δώσω μίαν έπιστολήν έν μέρους τού Έπιτρόπου Μολότωφ. Είμαι ό σωσίας του.

Ο ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΩΣ

Είναι και αυτός ένα από τα πολλά παιδιά του "Όπλου των Διαβιβάσεων, που απέκτησε την ειδικότητά του, ξεχωρισμένος από την Σχολή του Κ.Ε.Δ.

Η ύπηρεσία την όποιαν προσφέρει είναι μεγάλης σημασίας. Είναι ακριβώς έντεταγμένος εις την έξυπνότησιν Στρατού—'Αεροπορίας, ως σύνδεσμος διαβιβαστής.

Η παρουσία του είναι απαραίτητος εις όλα τα μαχόμενα τμήματα. Πολλές όμως φορές δεν χρησιμοποιείται λόγω του ότι η αντίστασις του εχθρού είναι μηδαμινή και δεν χρειάζεται η αεροπορική υποστήριξις. Τις λίγες όμως φορές που ο διαβιβαστής της αεροπορικής υποστηρίξεως χρησιμοποιείται, δείχνει την δραστηριότητά του και τη μεγάλη δίψα που έχει διά να συνεισφέρει και αυτός στον αγώνα της Πατρίδος μας.

***

Μπέλες 27-8-49. Τρεις ημέρες τώρα τα τμήματά μας με άεσταλλίλους εξορμήσεις προσπαθούν να καταλάβουν το ύψωμα της ΚΟΥΤΣΟΥΛΟΥ—ΜΑΓΟΥΛΑΣ. Η αντίστασις όμως των συμμοριτών είναι πεισματώδης μέσα από τα καλώς οργανωμένα χαρακώματα και τα πολυβολεία τους, που είναι έτοιμοι και άπορασιζόμενοι να τα κρατήσουν με οποιαδήποτε θυσία γι' αυτούς.

Έκείνο το πρωινό οι διαβιβασταί του κλιμακίου της αεροπορικής υποστηρίξεως, άρκετά έννευρισμένοι, άνέμεναν την εξέλιξιν της επιθέσεως των τμημάτων μας, εύρισκόμενοι εις διαρκή επικοινωνίαν με τα άεροδρόμια, έτοιμοι να δράσουν μόλις λάβουν διαταγήν. Και να που ξάφνου φθάνει τρεχάτος ο άγγελιαφόρος της ταξιαρχίας και δίδει μίαν αίτησιν ή όποια πρέπει να διαβιβασθή άμέσως προς το άεροδρόμιον Χ...

«Προσβάλατε στόχον εις Ρ (2.—2.) ύθεν εχθρός βιάλει δραστηκώς κατά ήμετέρων τμημάτων, εύρισκομένων εν στενωπότη επαφή εις απόστασιν 400—300 μέτρων νοτιοδυτικώς εχθρικων θέσεων. Θέσεις εχθροϊδιογενωμέναι διά χαρακωμάτων και σκετάστρων».

Έντός τεσσάρων λεπτών ή αιτήσις διεβιβάσθη και σε δέκα λεπτά ήρχετο ή άπάντησις:

«Κατόπιν αιδήσεώς σας, 4 **Σπιτφάιερς** και ομηγνος **Χελντάιβερς**. Θα εύρίσκωνται ύπεράνω στόχου εντός όλίγου».

Από εκείνην ακριβώς την στιγμήν ήρχιζε πρωτοδώς ή εργασία του κλιμακίου της αεροπορικής υποστηρίξεως. Μέσα σε όλίγα λεπτά είχαν τοποθετηθή όλα στην θέσιν των, έτοιμα να υποδεχθών τους σχηματισμούστων **Σπιτς** και **Χελντάιβερς**. Και να που από μακριά άκούγεται ένας βόμβος που σιγά-σιγά πλησιάζει.

Οι διαβιβασταί παίρνουν άμέσως επαφήν και άκούγεται από τον χειριστήν του **Κόντακ-κάρ**.

«Αλλά, **άσπρος σχηματισμός** ένα, δύο, τρία και τέσσερα από **Κόντακ-κάρ** πώς με λαμβάνετε. **Όβερ**».

Γίνεται άμέσως κατάδειξις στόχων διά καπνογόνων και επικολουθει ό φοβερός βομβαρδισμός των **Χελντάιβερς** που σκορπίζουν λάβα και τον θάνατο στους συμμορίτας.

«Η φωνή του διαβιβαστού άκούγεται και πάλι: «Αλλά **Χελντάιβερς** ένα και δύο. Πρώτη βολή σας πλησίον στόχου. Διόρθωσις 50 μέτρα Β. Ανατολικώς».

Έντός όλίγου ή ίδια φωνή του διαβιβαστού:

«Αλλά **Χελντάιβερς** ένα και δύο από Κόντακ-κάρ. Δευτέρα βολή σας λίαν επιτυχής. Έξακολουθήσατε εις τό αυτό σημείον».

Η φωνή του πιλότου ήρχεται ξερή στ' αυτά του χειριστού του κόντακ-κάρ.

«Οκέι. Ένεργήσω».

Με την σειράν τους κατόπιν, σε ώραιές και θεαματικώς καταδύσεις, γαζώνουν τις θέσεις των συμμοριτών τα πολυβόλα των **Σπιτς**. Έντός όλίγου δεν έχει άτομείνει πλέον ίχνος από τας θέσεις των συμμοριτών παρά μόνον λίγος καπνός, που διαλύεται και αυτός, άφίνοντας να φανώσιν τα τμήματά μας, τα όποια προχωρούν άκάθαρτα πλέον διά την κατάληψιν του ύψωματος.

Από τα άκουστικά του κόντακ-κάρ άκούγονται οι φωνές των ήρωικων μας πιλότων:

«Αλλά **άσπρος σχηματισμός** από **μαυρον σχηματισμόν**. Απομακρυνόμεθα στόχου με κατεύθυνσιν βάσιν. Ακολουθήσατε».

Ακριβώς αυτήν την στιγμήν μία κόκκινη φωτοβολίδα σχίζει τον ουρανό, σημείον ότι τό ύψωμα κατελήφθη από τα τμήματά μας. Μία άνατριχίλα διατρέχει τό σώμα. Η χαρά και ό ένθουσιασμός ζωγραφίζονται στα πρόσωπα όλων των στρατιωτών μας. Έτακολουθούν θερμότερες εκδηλώσεις. Και οι διαβιβασταί της αεροπορικής υποστηρίξεως, εύχαριστημένοι διότι εξέτέλεσαν τό καθήκον τους και συνέτισαν εις την κατάληψιν του ύψωματος, διατρέχουν με τό βλέμμα την οροσειρά του Μπέλες, άντικρύζοντας τα ύπόλοιπα κρησφύγετα των κομμουνιστών, άγαλογαζόμενοι και πάλιν την ώραν της δράσεως που δεν άργησε να έλθη.

ΣΤΡ. ΡΩΣΣΗΣ ΕΥΓΕΝΙΟΣ

Χειρ. άεροπορ. υποστηρίξεως

«Αιεία... γόπας

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

(Συνέχεια από το προηγούμενο και τέλος)

Οι έφηβοι και οι νέες πρέπει να γυμνάζονται και να ασκούνται για να ενισχύσουν, να δυναμώσουν, και να τονώσουν το μυϊκό και το νευρικό τους σύστημα και τον οργανισμό τους ολόκληρο και να βάλουν εγκαίρως γερά θεμέλια και ακλόνητες βάσεις για τον σκληρό και ανώμαλο αγώνα της ζωής που θαχουν αργότερα νάντιμετωπίσουν.

Οι άνδρες και οι γυναίκες πρέπει να γυμνάζονται για να διατηρούν άκμαιες τις σωματικές τους δυνάμεις και νάναι πάντα έτοιμοι, ζωηροί και προσημασμένοι για κάθε σωματική και ψυχική φουρτούνα που μπορεί να τους έρθη.

Οι ηλικιωμένοι τέλος για να μπορούν να παρατείνουν την καλή λειτουργία του οργανισμού των, αντλώντας από τις παρακαταθήκες δυνάμεων που είχαν συγκεντρώσει στα νεάτα τους και για να μπορούν με λογική και μετρομένη άσκηση, να διατηρούν τις δυνάμεις και τις ικανότητές τους, τόσο, που χρειάζεται για νάνομακρύνουν τα γεράματα.

Γιατί το κυριότερο στοιχείο της σωματικής αγωγής είναι η ψυχαγωγία. Άσκησις, γύμνασις, προπόνησις χωρίς παιγνίδι είναι αδύνατο να υπάρξει. Και παιγνίδι θα ειπή ψυχαγωγία. Έτσι επιτυγχάνεται τέλειος συνδυασμός άσκήσεως και ψυχαγωγίας με άμεσα τα εδεργετικά άποτέλεσματα επάνω στο ψυχικό και στο σωματικό πεδίο, στον χαρακτήρα και στην ιδιοσυγκρασία του ανθρώπου.

Οι περισσότεροι άνθρωποι γερούν με τη σκέψη τους. Τριαντάρηδες άκόμα και τους άκούτε να επαναλαμβάνουν... — Έγώ τώρα γέρασα... Μ' αυτή τη σκέψη εγκαταλείπουν σιγά-σιγά κάθε σωματική άσκηση, αφήνουν το σώμα τους να γίνει πλαδαρό, να βαρύνη από το περιττό λίπος, να σκληρυνθή το μυϊκό σύστημα και να χύση το κορμί την ελαστικότητά του, στην πιο κρίσιμη για τον άνθρωπο ηλικία, σ' αυτήν ακριβώς που από το αισιόδοξο ή απαισιόδοξο αντίκρουσμα της ζωής ξεαρτάται ή κυριότερη δημιουργία, ή χρησιμοποίησης δηλ. της πείρας που άπειρήθη κατά τα προηγούμενα χρόνια ή ή άποστρατεία και ή άδράνεια στην όποιαν οι περισσότεροι άνθρωποι καταδικάζουν μόνοι τους, τόσο πρόωρα, τον έαυτό τους.

Μά είναι δυνατόν, είναι λογικόν να δεχθούμε πως ένας άνθρωπος είναι γέρος στα τριάντα ή σαράντα του χρόνια, ότι ξεώφλησεν από τη ζωή, αφού μόλις στην ηλικία αυτή, πλουτισμένος με την πείρα της, χορτασμένος από τις συγκινήσεις της άρχίζει τη σοβαρή και μετρομένη και ψυχραιμη άντιμετώπιση της ζωής, έτοιμος να μεταφράση την πείρα και τις γνώσεις που μάξισε, σε δραστηριότητα και δημιουργία;

Οι Άμερικανοί πιστεύουν πως ή ζωή άρχίζει από τα σαράντα. Μά αν δεχθούμε πως οι Άμερικανοί είναι κάπως υπερβολικοί ή εμείς που περάσαμε αυτή την ηλικία ζητούμε παρηγοριά, πρέπει πάντως να δεχθούμε ότι ο άνθρωπος αναπτύσσεται ως τα τριάντα. Από εκεί και πέρα ή σωματική του κατάστασις, δηλ. ή παρατάσις της σωματικής του ικανότητος ή τα πρόωρα γηραιά, είναι ζήτημα που

Του κ. Γ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

Υποδιευθυντού της Γυμναστικής Άκαδημίας

ξεαρτάται από αυτόν τον ίδιο. Ένας άνθρωπος που συνεχίζει κανονικά την εξέταση του σώματός του, θα είναι ο ίδιος ως τα σαράντα, σε δυνάμεις, άντοχή, ταχύτητα και διάθεση και με πολύ λίγο μειωμένες τις δυνάμεις του ως τα πενήντα του χρόνια.

Δέν είναι θεωρία όλα αυτά, αφού θα μπορούσαμε να τα βεβαιώσουμε με όνόματα πολύ γνωστών έλλήνων και ξένων άθλητών, που κέρδιζαν νίκες σε δύσκολους αγώνες και μετά τα 45 χρόνια τους. Μά έδω δέν μάς ενδιαφέρουν τα ρεκόρ και οι άθλητικές επιδόσεις. Δέν ζητούμε να γίνουν όλοι οι άνθρωποι πρωταθλητά. Έπιθυμούμε να πείσουμε τους πολλούς ότι με λογική σωματική αγωγή μπορούν και πέραν από τα 50 χρόνια τους να αισθάνονται νέο τον έαυτό τους, να είναι γεροί και άκμαίοι για να μπορούν να ύπηρετούν καλύτερα τον έαυτό τους, την οικογένεια και την πατρίδα τους.

Ο Ξενοφών αναφέρει παράδειγμα άνδρός που διατήρησε την ευγένεια της γραμμής του σώματός του και όλη του την ευρωστία το σοφό Σωκράτη που δε σταμάτησε ποτέ του να γυμνάζεται.

Άποτείνονται σε νέους άνθρώπους που ζούνε τώρα τα νάτα τους και χαιρόνται την εδνησιά και τη σβελτάδα της ηλικίας που δέν ξέρει να φοβάται και δέν γνωρίζει να ύπολογίζει. Τώρα είναι καιρός να μορφώσουν ιδέες και άντιλήψεις που θα τους γίνουν συνήθειες μεθάρριο στην πολιτική τους ζωή.

Πριν από αρκετά άκόμα χρόνια ο μεγάλος συγγραφεύς της Γαλλίας Αιμίλιος Ζολά έγραφε:

«Είμεθα άρρωστοι εκ της προόδου. Υφίσταται ύπερτροφία του έγκεφάλου, τα νεύρα αναπτύσσονται εις βάρος των μυών. Η ίσορροπία μεταξύ ύλης και πνεύματος δέν ύπάρχει πλέον. Η άνθρωπότης διίσθαινει εις το άποτόμου επικλινούς της έπιστήμης. Άρεσκόμεθα να προτρέχουμε του χρόνου, οπατάλωμεν ιδρώτα, συντριβόμεν το σώμα δια της έντάσεως του πνεύματος. Έκείνο το όποιον μάς ξεασθενεί και μάς θανατώνει είναι το ότι θέλομεν να γίνωμεν σοφοί. Άφου λοιπόν ή νοσηρότης προέρχεται από το ότι το σώμα μειούται άπέναντι των νεύρων, είναι βέβαιον ότι οι μύες ξεασθενούν άνεπανορθώτως. Το άντιφάρμακον θα εύρετε εις την τοπικήν θεραπείαν, δια της λογικής σωματικής αγωγής. Άς άσκήσωμεν άρκετά το σώμα μας, δια να επαναφέρωμε τον οργανισμόν μας εις την ποιητήν ίσορροπία».

Μέσα εις τον ύλγγο της σημερινής ζωής πρέπει να κυριαρχεί ο ψυχραιμος και δυνατός, ο ήρεμος και ήμερος άνθρωπος, ο σβέλτος και ο ειλικρινής, ο τίμιος, που θεωρεί τον έαυτό του ικανό και άξιο γιατί έχει έμπιστοσύνη εις δυνάμεις του.

Ο μεγάλος νικητής του Βατερλώ Ουέλλινγκτον ειπέ: «Η μάχη του Βατερλώ έκερδήθη εις τα τεραίν του Καίμπριτζ και του Ήτον».

Και ξέρονμε ότι ή μάχη του Βατερλώ επανέφερε την ίσορροπία της Ευρώπης, που θα έχανετο αν ένικά ο μεγάλος Κορσικανός.

Τώρα που ο μεγάλος πόλεμος, ο δεύτερος, έτελειωσε μπορούμε να ειπούμε ότι ή μάχη έκκερδήθη όχι μόνο στα Άγγλικά αλλά και στα Άμερικανικά Πανεπιστήμια, επειδή ακριβώς οι νέοι εκεί αναπτύσσονται όπως ακριβώς ανεπτύσσοντο οι νέοι της Άθηναικής Πολιτείας.

Οι Έλληνες νέοι προσέφεραν και στον πρώτον πόλεμο και στον δεύτερο όσα δεν προσέφερε κανείς από τους νικητές. Οι Έλληνες έδειξαν και πάλι πόσο δεν πρέπει να υπολογίζεται ο όγκος όταν υπάρχει ύψηλό φρόνημα, ψυχή, πίστη εις την αλήθεια και στο Θεό, πίστη εις τα ιδανικά που υπηρετούν.

Οι Έλληνες, που έχουν μαζί τους τη μοίρα των λαών που ηγούνται πάντα όλων των άλλων στις μεγάλες στιγμές, όταν ο πόλεμος έτελειωσε και οι άλλοι επανήλθαν στα ειρηνικά τους έργα, έμειναν στις επάλξεις, έμειναν με τα όπλα. Είχαν ταχθῆ από τη μοίρα να δώσουν άλλο ένα μάθημα.

Χρειάστηκε πολύς πόνος, άφθονο αίμα, πολλά μαύρα, χρειάστηκε να ποστεθούν νέες θυσίες στις παλαιές, να παραγγελθούν και άλλα δεκανίκια. Η Έλλάς είχε να προσφέρει ακόμα κι αυτή τη φορά πύο σκληρά αφού την πολεμούσαν άρκετά δικά της παιδιά, που είχαν ποτισθῆ με το φοβερό του μίσους άριόνι, που είχαν καταντήσει πληρωμένα ξενοδουλα όργανα.

Μά και αυτός ο πόλεμος έπι τέλους έτελειώσε και για μās, τον ήρωϊκό και βασανισμένο αυτόν λαόν και ή νικητρια Έλλάς σκύβει τώρα με πόνο και με στοργήν επάνω από τα τραγικά χαλάσματα. Όμως τώρα την πολεμένη Έλλάδα μας την περιτριγυρίζετε και την στηρίζετε έσείς, έσείς που τη σώσατε, έσείς που την απαλλάξατε από το άπαισιον άγος του κομμουνισμού, έσείς που της δώσατε για άλλη μιά φορά τη νίκη.

Και χρειάζεται τώρα περισσότερο ίσως ή Έλλάς τη φροντίδα και την άγάπη σας. Γιατί τώρα αρχίζει έργο σημαντικό, δύσκολο, τραχύ, παρατεταμένο. Αρχίζει τώρα το έργο της αναδημιουργίας με τη βοήθεια των μεγάλων μας συμμάχων. Αρχίζει το έργο της αναπλάσεως. Μέσα από τα χαλάσματα θα ύψωθούν ναοί και θάκουστούν τραγούδια, μέσα από τα πυκνά σκοτάδια θα ξαναβγῆ φώς. Δεν είναι ή πρώτη φορά που ή Έλλάς θα ξαναβγῆ πύο δυνατή και πύο αξια άπ' τα κόκκαλα των Έλλήνων και θα φορέσει στεφάνι καμωμένο από λίγα χορτάρια που έχουν μείνει στην έρημη γῆ.

Η Έλλάς υπέφερε. Άλλά έβράδισε προς τα εμπρός. Η Έλλάς συνεχίζει την ιστορία της. Και όταν λέμε ότι ή Έλλάς συνεχίζει την ιστορία της, αυτό πρέπει να σημαίνει ότι ή ανθρωπότητα πρέπει να είναι σύγγορη ότι τα ιδανικά των ανθρώπων, ο πολιτισμός και ή έννοια που λέγεται έλευθερία, θα εξακολουθούν να φυλάσσονται εις αυτόν τον τόπον, εις τον τόπον που είδαν το φώς και ανεπτύχθησαν ως έννοιες.

Τώρα θα προχωρήσουμε. Θα προχωρήσουμε προς τα εμπρός. Μαυροντυμένοι, με τις χθισινές μας πληγές άνοιχτες ακόμα, με τα όργανά και με τις χήρες μας, με τα δεκανίκια μας, με τη φτώχεια, αλλά και με την τιμή μας. Θα προχωρήσουμε προς την ανασκήροτηση και την αναδημιουργία.

Και θέλω να πιστέψετε πως αυτό το έργο δεν

είναι λιγώτερο σοβαρό και δύσκολο από το έργο το προηγούμενο, από τη νίκη, που έσείς με τόσες θυσίες έκτελέσατε.

Και επιθυμώ να προσέξετε στο έξης: "Όταν άκούτε πως άρχισεν ή ανασκήροτηση, μην άφίνετε το μυαλό σας να πηγαίνει μόνο στα υλικά έργα. Θα διορθωθούν οι δρόμοι, θα ξαναχτισθούν τα γκρεμισμένα σχολεία, θα στηθούν και πάλι οι γέφυρες, θα συνδεθούν οι σιδηροδρομικές γραμμές, θα λαμποκοπήσει πάλι ψηλά στο βουνό το κάταστρο έκκλησιάκι του Προφήτη Ηλία, θα ξαναχτισθῆ το χωριό.

Μά δεν είναι μόνον αυτό ή άνοιξοδομησης.

Οι φροντίδες μας κυρίως θα στραφούν προς εκείνους που γνώρισαν τον κόσμο άκούγοντας για πόλεμο, για αίματα, για κακουργίες. Θα στραφούν προς τη νεότητα, που είναι ή άνοιξο της ζωής, το μέλλον της φυλής μας και της πατρίδος μας, προς τη νεότητα που είναι δύστυχε να δηλητηριασθῆ και να ποτισθῆ το ναρκωτικό φάρμακο που καταργεί τις θείες έννοιες της θρησκείας, της Πατρίδας, της οίκογένειας.

Παράλληλα με την ύλη, θάνοικοδομήσουμε και το πνεύμα, και τις ψυχές των Έλλήνων.

Και θα πρέπει να δημιουργήσουμε τους νέους μας άνδρες αξιους για τον άγώνα της ζωής, τίμιους και ελικρινείς, γερούς και δυνατούς, φρονηματισμένους ήθικούς, πιασμένους επάνω στα παλαιά έκείνα πρότυπα, που έδημιούργησαν οι άρχαίες πολιτείες των Άθηνών και της Σπάρτης.

Όμως για να μην είμεθα έξω τότου και χρόνου και για να μην είμεθα άπροσάρμοστοι προς τις σημερινές κοινωνικές συνθήκες και προς την εποχή μας, που είναι καθαρώς βιομηχανική εποχή, θα προσαρμόσουμε όχι μόνο τις άρχες και τις πεποιθήσεις μας, αλλά και τις άνάγκες μας προς το περιβάλλον.

Η ζωή του υπαίθρου, οι έλευθερες και εύχαριστες άθλητικές ασχολίες έγιναν τώρα πύο κτήμα όλου του κόσμου, έγιναν άνάγκη της ζωής, άπαραίτητο στοιχείο της σημερινής ζωής.

Από την έπίδοσή του στα σπόρ και στον άθλητισμό θα άντλήσει ο άνθρωπος τις δυνάμεις που του χρειάζονται για τη σύγχρονη ζωή.

Είναι φανερό ή άκτινοβολία υγείας και έντάσεως που πηγάζει από τη φυσική ζωή, από τη σωματική άγωγή.

Οι ήλικίες οι δικές σας που με τα νέα συστήματα εκπαίδεσεως ζουν τόσο έντονα τη φυσική ζωή και χαίρονται τόσο ζωντανά τη σωματική άσκηση είναι πύο ευτυχημένες από τις δικές μας, γιατί στα δικά μας χρόνια υπήρχε άκόμη μεγάλη ως προς τη γενική άγωγή καθυστέρησης.

Εγώ τοιλάχιστον σās μακαρίζω δυό φορές. Μιά γιατί ζῆτε στα χρόνια μιάς έξαιρετικά άνωτέρας εκπαίδεσεως που έμεις τη ζήλευμε γιατί δε μπορούμε να την ακολουθήσουμε και μιά γιατί ή νίκη που προσφέρατε έσείς στην πατρίδα ήτανε πύο μεγάλη από καίνες που προσφέραμε έμεις στα χρόνια μας.

Σās εύχομαι να τελειώσετε με ειρήνη το όραίο και μεγάλο αυτό σχολείο που λέγεται Έλληνικός Στρατός και να γυρίσετε στις πατρίδες και στα σπίτια σας για να γίνεται άποφαισιστικοί παράγοντες της μεγάλης άνοιξοδομησης και αναπλάσεως της Πατρίδος μας. Της υλικής και της ψυχικής.

ALESSANDRO GIUSEPPE VOLTA Ο ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΣΤΗΛΗΣ

Ο Ιταλός φυσικός Αλέξανδρος Τζιουζέππε Βόλτα γεννήθηκε στις 18 Φεβρουαρίου του 1745 στο Κόμο της Ιταλίας και πέθανε στην ίδια πόλη στις 5 Μαρτίου του 1827. Ο Βόλτα εφεύρε τη βολταϊκή στήλη ή στοιχείο. Είχε αναγνωρίσει αυτής της επιτυχίας η Έπιστήμη έδωσε το όνομά του στην πρακτική μονάδα της ηλεκτρικής ενέργειας—το βόλτ (volt).

Περιγράφεται ως «ένα παιδί με όζνηρό μυαλό» ήταν ανίκανος να μιλήσει ως τα τέσσερα χρόνια του όταν έδωσε τη μιλιά του και τη διανοητική του δεξυτεία. Γεμάτος χαρά ο πατέρα του, ένας φτωχός υπακόμης, είχε ειπεί τότε: «Είχα ένα διαμάντι μέσα στο σπύτι μου και δέν το είδερα». Στο σχολείο ο μικρός Αλέξανδρος ήταν ο πρώτος μαθητής στη ρητορική είχε μεγάλη μνήμη. Έπαιρνε μέρος σε σχολικές θεατρικές παραστάσεις, και έγραφε στίχους και μελέτες για τα χημικά φαινόμενα.

Μετά την αποφοίτησή του από το Βασιλικό Σεμινάριο του Κόμο αφιέρωσε πολύ χρόνο για την παραγωγή ηλεκτρισμού με χημική αντίδραση. Στα 1774 διορίσθηκε διευθυντής της Βασιλικής Σχολής του Κόμο. Είχε τότε νέες ευκαιρίες για έρευνα και τον επόμενο χρόνο ανήγγειλε την ανακάλυψη του **ηλεκτροφόρου** που το βρήκε μελετώντας τη μονωτική ιδιότητα του ξύλου. Συνεχίζοντας τη μελέτη του ηλεκτρισμού ενδιαφέρθηκε στα 1778 για τον πυκνωτή και χρησιμοποίησε μάγμαρο ή ξύλο επαβερνισμένο ως διηλεκτρικό κατά προτίμηση από τη ρητίνη. Στα χέρια του Βόλτα ο πυκνωτής ήταν ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο γιατί τούτο τον διευκόλυνε να συσσωρεύσει μικρά φορτία ηλεκτρισμού, μέχρις ότου μπορέσει να επιτύχει ένα ισχυρό αποτέλεσμα.

Στα 1779 ο Βόλτα διορίσθηκε καθηγητής της Φυσικής στο Πανεπιστήμιο της Παβίας. Έκει εργάσθηκε επισταμένα, συγκεντρώνοντας όργανα για το εργαστήριό του και συζητώντας με τους σημαντικότερους επιστήμονες. Όταν βρέθηκε στο Παρίσι έδειξε στο Λαβουαζιέ και το Λαβιάς ότι ηλεκτρισμός μπορεί να παραχθεί από την εξάτμιση νερού μιάς λεκάνης φαντάσθηκε ίσως ότι είχε ανακαλύψει την πηγή του ατμοσφαιρικού ηλεκτρισμού. Έγραψε στην «Ηλεκτρική Μετεωρολογία», όπου ανακάλυψε πώς είχε βελτιώσει το ηλεκτρόμετρο για την καταμέτρηση των ηλεκτρικών έλλξεων.

Ο Βόλτα νυμφεύθηκε την Τερέζα Περεγκρίνη, κόρη εύγενοϋς καταγωγής και απόκτησε τρεις γιουούς. Ήταν περίπου η εποχή που ο Βόλτα είχε αρχίσει τις εργασίες που τον έκαναν άθνατο με την ανα-

κάλυψη της **Βολταϊκής στήλης**, της χημικής δηλαδή πηγής ηλεκτρικής ενέργειας. Είχε απόλυτη πεποίθηση, όπως και ο Φραγκλίνος, ότι ο ηλεκτρισμός βρίσκεται σε όλα τα φυσικά σώματα σε κατάσταση ισορροπίας και εκδηλώνεται όταν η ισορροπία αυτή διαταράσσεται, όπως λόγω χάριν με την τριβή. Η ιδέα του ήταν να θέσει σε κίνηση αυτόν τον ηλεκτρισμό με ενέργεια χημική.

Ο συμπατριώτης του Λουίτζι Γκαλβάνι του προμήθευσε ένα καλόν οδηγό με το περίφημο πείραμά του των βατράχων που έδειξε πως αποδείκνυε την ύπαρξη **ζωϊκού ηλεκτρισμού**. Ο Βόλτα απέκρουσε τη θεωρία του ζωϊκού ηλεκτρισμού, γιατί έπίστευε ότι τα πόδια των βατράχων στο πείραμα του Γκαλβάνι ήταν απλώς ένα λεπτότατο ηλεκτροσκόπιο που φανέρωνε την παρουσία ηλεκτρισμού. Συνέλαβε την ιδέα ότι ο ηλεκτρισμός είχε παραχθεί από την **επαφή** δύο έτερογενών μετάλλων τα όποια είχαν παρεμβληθεί κατά τη διάσχεση του πειράματος. Μεταξύ του Γκαλβάνι και του Βόλτα γεννήθηκε τότε μεγάλη φιλονεικία πάνω στο θέμα, αλλά στο τέλος αποδείχθηκε ότι εκέδρισε ο Βόλτα. Η νίκη του αυτή άνοιξε νέους ορίζοντες στην έπιστήμη. Ανακάλυψε μια νέα μέθοδο παραγωγής ηλεκτρισμού από την άπλη επαφή δύο έτερογενών σωμάτων, χωρίς τη βοήθεια της τριβής.

Στην κατασκευή του πρώτου στοιχείου ο Βόλτα χρησιμοποίησε σειρά από φιάλες που περιείχαν μια άλατοϋχο διάλυση, στην όποια έβυθισε από μια πλάκα ψευδαργύρου και άργυρου. Κάθε πλάκα άργυρου της μιάς φιάλης είχε συνδεθεί με ένα σύρμα με την πλάκα ψευδαργύρου της επομένης φιάλης. Οι τελευταίες πλάκες της σειράς—ψευδαργυρος και άργυρος—σημιάιζαν τους πόλους του στοιχείου από τους όποιους διέρρεε ηλεκτρισμός. Το επόμενο στοιχείο του, γνωστό με το όνομα **στήλη**, περιλάμβανε πλάκες ψευδαργύρου και χαλκού τη μία επάνω στην άλλη, απομονωμένες με υγρό ύφασμα. Έμοιαζε με μια στήλη από κέρματα. Ο ηλεκτρισμός διέρρεε από τις άκαϊες πλάκες του χαλκού και του ψευδαργύρου, δηλαδή από το θετικό και τον άρνητικό πόλο του στοιχείου. Ως τότε ο ηλεκτρισμός που παραγότανε με την τριβή ύποσχόταν πολλά, αλλά δέν έφερε σε συνεχές ρεύμα εύκολα έλεγχόμενο, όπως ο ηλεκτρισμός που έδινε το στοιχείο.

Όταν ο Ναπολέων μπήκε στην Ιταλία στα 1796 ο Βόλτα έπηρε ως αντιπρόσωπος της Παβίας να ζητήσει την προστασία του. Ο Βοναπάρτης δέν το έλησμόνησε ποτέ αυτό και στα 1801 προσκάλεσε τον Βόλτα στο Παρίσι για να επιδείξει το στοιχείο του ενώπιον του Γαλλικού Ίνστιτούτου. Ο Ναπολέων του προσέφερε άτέλειωτες τιμές στα χρόνια που ακολουθήσαν το ενδιαφέρον του για τον Βόλτα ήταν πράγματι στοργικό.

Η άριστη φήμη του Βόλτα δέν τον έκανε υπερίφρανο. Έμεινε πιστός στις άπλες συνήθειες της παιδικής του ηλικίας γιατί «μια θεομή αγάπη για την Πατρίδα και την Έπιστήμη είχε καθαρίσει την καρδιά του από την κοσμική σωρία». Τα τελευταία χρόνια ζούσε απομονωμένος από τον κόσμο. Όταν πέθανε έθάφθηκε με μεγάλες τιμές στο νεκροταφείο της Κομπόρα και η πρώτη του στήλη έφυλάχθηκε στο Μέγαρο Μπρόρα στο Μιλάνο.

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΡΑΔΙΟΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑ

Από τις εφαρμογές που δίνουμε στο σημερινό φύλλο, οι δυο πρώτες αναφέρονται στους νόμους της ηλεκτρολύσεως. Οι επόμενες είναι από τους νόμους του Κίρχοφ, που θα συνεχίσουμε και στο άλλο μας φύλλο.

1. Νά βρούμε τη διαφορά δυναμικού, που πρόκειται να εφαρμόσουμε στα ηλεκτρόδια μιας ηλεκτρολυτικής συσκευής θειικού χαλκού, αν γνωρίζουμε πως η όλικη ένταση του ρεύματος, που πρέπει να χρησιμοποιήσουμε, είναι 240 άμπέρ και η ένταση του ρεύματος, για κάθε τετραγωνικό υποδεκάμετρο, 1,5 άμπέρ. Η απόσταση των ηλεκτροδίων μεταξύ τους είναι 40 εκατοστά. Η ειδική αντίσταση του ηλεκτρολύτη είναι $0,2389 \times 10^6$ Ωμ και η ά.η.ε. δύναμη, που οφείλεται στην πόλωση, 1,3 βόλτ.

Λύση:

$$\text{Γνωρίζουμε πως: } I = \frac{U - E'}{R}$$

$$\text{"Έχουμε λοιπόν: } U = RI + E'$$

"Ας βρούμε πρώτα την αντίσταση R. Αυτή θα είναι:

$$R = \rho \times \frac{l}{S} = 0,2389 \times 10^6 \times \frac{0,40}{S}$$

Το όλικό ρεύμα είναι 240 άμπέρ και το ρεύμα, κατά τετραγωνικό υποδεκάμετρο, 1,5 A. "Αρα η διατομή του στρώματος του ηλεκτρολύτη είναι:

$$S = \frac{240}{1,5} = 160 \text{ τετραγ. υποδεκάμετρα}$$

ή 16.000 τετραγ. εκατοστά. ή 1.600.000 χλστ²

$$\text{και } R = \frac{0,2389 \times 10^6 \times 0,40}{1.600.000} = 0,059725 \text{ Ωμ.}$$

"Αντικαθιστώντας την τιμή του R στον παραπάνω τύπο βρίσκουμε:

$$U = 0,059725 \times 240 + 1,3 = 15,634 \text{ βόλτ.}$$

2. Θέλουμε να επιχαλκώσουμε αντικείμενα με όλικη επιφάνεια 100 τετραγ. υποδεκάμετρα. Ο ηλεκτρολύτης έχει συντελεστή θερμοκρασίας $\beta = 0,0113$ και παρουσιάζει, στους 18°, ειδική αντίσταση $\rho_{18} = 0,09166 \times 10^6$ Ωμ. Η απόσταση των ηλεκτροδίων είναι 12 εκατοστά. Η πυκνότητα του ρεύματος είναι 1,25 άμπέρ κατά τετραγ. υποδεκάμετρο. Στη θερμοκρασία των 0° χρειαζόμαστε τάση λειτουργίας 3 βόλτ. Ζητούμε:

α) Πόση είναι η ά.η.ε. δύναμη, η οφειλομένη στην πόλωση;

β) "Αν αυτή η ά.η.ε. δύναμη έμεινε αμετάβλητη, πόση τάση λειτουργίας πρέπει να έχουμε στη θερμοκρασία των 36°;

Λύση:

$$\text{α) Από το γνωστό τύπο: } I = \frac{U - E'}{R}$$

$$\text{έχουμε: } IR = U - E' \text{ και } U = E' + IR$$

Σ' αυτό τον τύπο, το $U = 3 \text{ V}$, το E' , ή ά.η.ε. δύναμη, το I , ή ένταση του ρεύματος, και το R , ή έσωτερική αντίσταση του λουτρού.

$$\text{"Από τον τύπο παίρνουμε και: } E' = U - IR.$$

"Αφού η πυκνότητα του ρεύματος καθορίστηκε σε 1,25 A κατά τετραγ. υποδεκάμετρο, θα έχουμε ένταση:

$$I = 1,25 \times 100 = 125 \text{ άμπέρ.}$$

"Ας βρούμε τώρα την ειδική αντίσταση του λουτρού στους 0°:

$$\rho_{18} = \rho_0 (1 + \beta\theta) \text{ και } \rho_0 = \frac{\rho_{18}}{1 + \beta\theta} = \frac{0,09166 \times 10^6}{1 + (-0,0113)(18)} = \frac{0,09166 \times 10^6}{1 - 0,2034} = \frac{0,09166 \times 10^6}{0,7966}$$

$$\rho_0 = 0,115 \times 10^6 \text{ Ω}$$

"Η έσωτερική αντίσταση του λουτρού στους 0° είναι:

$$R_0 = \rho_0 \frac{l}{S}$$

$$\text{όπου το } l = 12 \text{ εκ.} = 0,12 \text{ μ.}$$

$$\text{και το } S = 100 \text{ τετρ. υποδεκ.} = 10^6 \text{ χιλ.}^2$$

Τότε:

$$R_0 = 0,115 \times 10^6 \times \frac{0,12}{10^6} = 0,115 \times 0,12 = 0,0138 \text{ Ω}$$

"Επομένως:

$$E' = U - IR = 3 - 125 \times 0,0138 = 3 - 1,725$$

$$E' = 1,275 \text{ V}$$

β) Στους 36° θα έχουμε:

$$R_{36} = R_0 (1 + \beta\theta) = 0,0138 [1 + (-0,0113)(36)] = 0,0138 (1 - 0,4068) = 0,0138 \times 0,5932 = 0,00818 \text{ Ω}$$

"Επομένως:

$$U = E' + IR = 1,275 + 125 \times 0,00818 = 1,275 + 1,0225 = 2,275 \text{ ή } 2,3 \text{ βόλτ.}$$

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΚΙΡΧΟΦ

1. "Ένα κύκλωμα διαρρέεται από ρεύμα με ένταση 450 άμπέρ. Θέλουμε να μετρήσουμε αυτό το ρεύμα, διαθέτουμε όμως ένα άμπερόμετρο που μετρά μόνο 50 άμπέρ. Πρέπει λοιπόν να συνδέσουμε, παράλληλα μ' αυτό, ένα διακλαδωτήρα. Σε τί αναλογία πρέπει να βρίσκεται η αντίσταση του διακλαδωτήρα με την αντίσταση του όργανου μας, για να μπορούμε να μετρήσουμε τα 450 άμπέρ;

Λύση:

"Αν παραδεχτούμε ότι i_1 είναι το ρεύμα που θα περάσει από το άμπερόμετρο, i_2 το ρεύμα που θα πάει από το διακλαδωτήρα, r_1 η έσωτερική αντίσταση του όργανου και r_2 η αντίσταση του διακλαδωτήρα, θα έχουμε:

$$\frac{i_1}{i_2} = \frac{r_2}{r_1}$$

Το όλικό ρεύμα είναι 450 άμπέρ. Απ' αυτό, μονάχα τα 50 άμπέρ επιτρέπεται να περάσουν

από το αμπερόμετρο. Το i_1 λοιπόν είναι 50 αμπέρ. Τα υπόλοιπα $450 - 50 = 400$ αμπέρ, πρέπει να περάσουν από το διακλαδωτήρα. Θα έχουμε άρα:

$$\frac{50}{400} = \frac{r_2}{r_1} = \frac{1}{8}$$

Έπομένως, αν η αντίσταση του αμπερομέτρου είναι 1 Ω, η αντίσταση του διακλαδωτήρα πρέπει να είναι: $\frac{1}{8} = 0,125 \Omega$.

Τότε το ρεύμα i_1 , που θα περάσει από το αμπερόμετρο, θα είναι πράγματι:

$$i_1 = I \frac{r_2}{r_1 + r_2} = 450 \times \frac{0,125}{1 + 0,125} = 50 \text{ αμπέρ}$$

και το ρεύμα:

$$i_2 = I \frac{r_1}{r_1 + r_2} = 450 \times \frac{1}{1,125} = 400 \text{ αμπέρ.}$$

2. Ένα αμπερόμετρο έχει κλίμακα βαθμονομημένη από το 0 ως τα 100, και το μέγιστο ρεύμα που μπορεί να μετρήσει είναι 0,10 Α. Συνδέουμε στο αμπερόμετρο ένα διακλαδωτήρα, που η αντίστασή του είναι 99 φορές μικρότερη από την αντίσταση του αμπερομέτρου. Πόσων αμπέρ ρεύμα μας μετράει το αμπερόμετρο, όταν ο δείκτης του βρίσκεται στην υποδιαίρεση 75 της κλίμακας;

Λύση:

Ας παραδεχτούμε ότι i_1 και i_2 είναι τα ρεύματα που περνούν από το αμπερόμετρο και το διακλαδωτήρα, και r_1 και r_2 οι αντίστοιχες αντιστάσεις τους. Θα έχουμε τότε:

$$\frac{i_1}{i_2} = \frac{r_2}{r_1} = \frac{1}{99}$$

$$\text{ή } \frac{i_1}{i_1 + i_2} = \frac{r_2}{r_1 + r_2} = \frac{1}{99 + 1}$$

Και επειδή: $i_1 + i_2 = I$,

$$\frac{i_1}{I} = \frac{1}{100} \text{ και } i_1 = \frac{I}{100}$$

Το μέγιστο όμως ρεύμα που μπορεί να μετρήσει το αμπερόμετρο μόνο του, είναι 0,10 αμπέρ. Αν επομένως ο δείκτης του φτάσει στην 100η υποδιαίρεση, μέσα από το αμπερόμετρο, με το διακλαδωτήρα μαζί, θα περνά το μέγιστο ρεύμα που μπορεί να μας μετρήσει αυτή η διάταξη. Το ρεύμα αυτό θα είναι:

$$I = 0,10 \times 100 = 10 \text{ αμπέρ.}$$

(Ο διακλαδωτήρας θα λέγεται: Διακλαδωτήρας των 10 αμπέρ).

Τώρα ο δείκτης του αμπερομέτρου βρίσκεται στα 75, δηλαδή στα $75/100$ της κλίμακας.

Το όλικό ρεύμα, λοιπόν, που περνά μέσα από το αμπερόμετρο και το διακλαδωτήρα είναι:

$$I = 10 \times \frac{75}{100} = 7,5 \text{ αμπέρ.}$$

Από το ρεύμα αυτό, τα $\frac{7,5}{100} = 0,075$ αμπέρ

περνούν από το αμπερόμετρο και τα υπόλοιπα 7,425 αμπέρ περνούν από το διακλαδωτήρα. Αυτό, αφού έχει αντίσταση 99 φορές μικρότερη από την αντίσταση του όργανου, είναι έπο-
μενο να δεχτεί και ρεύμα 99 φορές μεγαλύτερο

από το ρεύμα που δέχεται το αμπερόμετρο. Και πράγματι:

$$99 \times 0,075 = 7,425 \text{ αμπέρ.}$$

3. Ένα δίκτυο φωτισμού με 25 λάμπες των 32 κεριών, ένωμένες παράλληλα, τροφοδοτείται από μία πηγή. Οι λάμπες λειτουργούν με τάση 120 βόλτ και απορροφούν 1,5 βάττ για κάθε κερι (ειδική κατανάλωση). Οι κύριοι τροφοδοτικοί άγωγοί παρουσιάζουν όλική αντίσταση 0,5 Ω. Ζητούμε:

α) Τι αντίσταση R πρέπει να συνδέσουμε παράλληλα με το δίκτυο, για να μας δώσει η πηγή 40 αμπέρ.

β) Αν κάνουμε την αντίσταση αυτήν από λάμπες ίδιες με τις λάμπες του δικτύου, πόσες από αυτές πρέπει να συνδέσουμε ακόμη σ' αυτό, για να πετύχουμε τα 40 αμπέρ;

γ) Ποιά θα είναι η διαφορά δυναμικού U στους πόλους της πηγής;

Λύση:

α) Η όλική ισχύ, που πρέπει να δοθεί στις λάμπες, είναι:

$$32 \times 1,5 \times 25 = 1200 \text{ βάττ.}$$

Άρα η ένταση του ρεύματος, που θα τροφοδοτήσει τις 25 λάμπες, πρέπει να είναι:

$$I = \frac{P}{U} = \frac{1200}{120} = 10 \text{ αμπέρ.}$$

Αν η πηγή μας δώσει τα 40 αμπέρ και περάσουν από τις 25 λάμπες μας μονάχα τα 10, τα υπόλοιπα 30 πρέπει να περάσουν από την αντίσταση, που θα συνδέσουμε παράλληλα με τις λάμπες.

Είπαμε, όμως, η αντίσταση να σχηματιστεί από λάμπες ίδιες με τις λάμπες του δικτύου, που λειτουργούν στα 120 βόλτ. Η αντίσταση R πρέπει να είναι, λοιπόν, αφού θα διαρρέεται από 30 αμπέρ:

$$R = \frac{120}{30} = 4 \text{ Ω.}$$

β) Η όλική εξωτερική αντίσταση R' (λάμπες και αντίσταση), αφού πρέπει να περάσουν από μέσα της 40 Α, πρέπει να είναι:

$$R' = \frac{120}{40} = 3 \text{ Ω.}$$

Τώρα βρίσκουμε εύκολα την αντίσταση R_L , που μας παρουσιάζουν οι ένωμένες παράλληλα 25 λάμπες. Και πράγματι:

$$\frac{1}{R'} = \frac{1}{R} + \frac{1}{R_L} \text{ ή } \frac{1}{3} = \frac{1}{4} + \frac{1}{R_L}$$

$$\frac{1}{R_L} = \frac{1}{3} - \frac{1}{4} = \frac{4}{12} - \frac{3}{12} = \frac{1}{12} \text{ και } R_L = 12 \text{ Ω.}$$

Αυτή την αντίσταση παρουσιάζουν οι 25 λάμπες. Άρα η κάθε λάμπα έχει αντίσταση:

$$r = 12 \times 25 = 300 \text{ Ω.}$$

Θα χρειαστούμε, λοιπόν, για να σχηματίσουμε την αντίσταση που θα συνδεθεί παράλληλα:

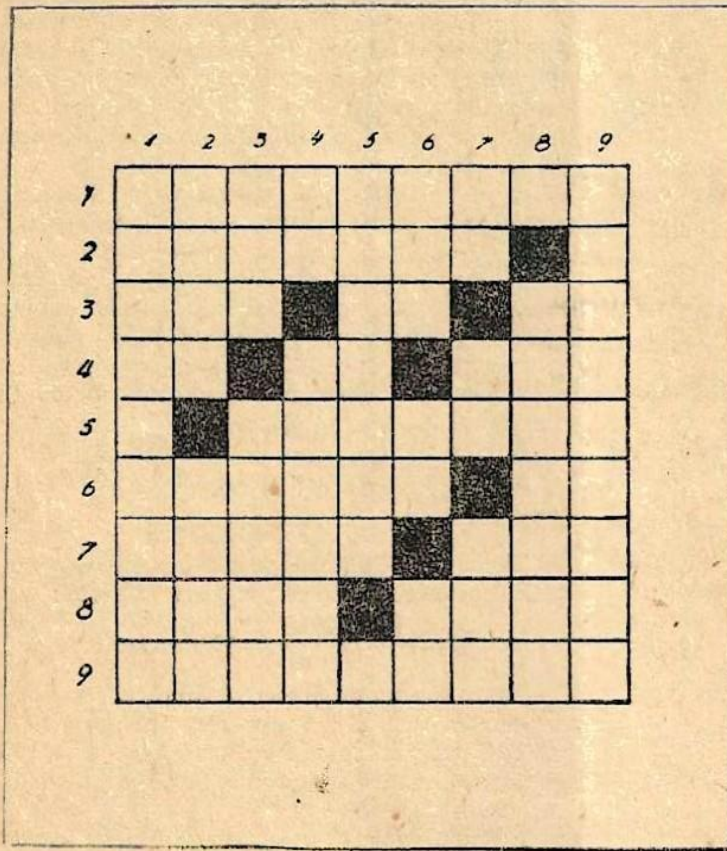
$$R = \frac{r}{x} \text{ ή } 4 = \frac{300}{x} \text{ και } x = \frac{300}{4} = 75 \text{ λάμπες.}$$

γ) Η πτώση της τάσης U' στους κύριους τροφοδοτικούς άγωγους, που παρουσιάζουν αντίσταση 0,5Ω είναι:

$$U' = I \times 0,5 = 40 \times 0,5 = 20 \text{ βόλτ.}$$

Το δίκτυο φωτισμού εργάζεται με 120 βόλτ. Άρα η διαφορά δυναμικού U στους πόλους της πηγής πρέπει να είναι:

$$U = 120 + U' = 120 + 20 = 140 \text{ βόλτ.}$$

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

- 1) Εἰς αὐτὸν στηριζέται ἡ Ἑθνικὴ Οἰκονομία.
- 2) Ἐκφωνεῖ λόγον (κλῆτ.)
- 3) Ἐχει δύο εἰσόδους καὶ ἰσαριθμοὺς ἐξόδους — Ἄρθρον — δύο σύμφωνα.
- 4) Ἀντώνυμα—Δύο ὅμοια γράμματα—Τὸν ἐχαρακτήριζεν ἡ ὑπομονή του.
- 5) Δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα παρὰ τῷ Θεῷ.
- 6) Στρατιωτικὸς σχηματισμὸς (δοτ.) — Ἄρθρον (ἀντιστρ.)
- 7) Πίνει μὲ ὄρμη—μὲ μίαν ὑπογεγραμμένην γίνεται 1110.
- 8) Ἐπιβεβαίωσι τὴν ἀλήθειαν (δοτ.) — Ἡ παλαιὰ ἔδρα τοῦ Σερβικοῦ Πατριαρχείου.
- 9) Παρουσιάζω ψευδῶς ἓνα γεγονός μὴ πραγματικόν.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

- 1) Ἐνας τέτοιος λόγος ἀκούεται πάντοτε εὐχαρίστως.
- 2) Βασιλεύσας ἐδοκίμασε νὰ ἐπιναφέρῃ εἰς τὴν Σπάρτην τοὺς νόμους τοῦ Λυκούργου—Ἀγγλικὴ πόλις (ὅπως προφέρεται).
- 3) Νῆσος καὶ θάλασσα τοῦ Εἰρηνικοῦ—Θὰ τὴν βρῆτε στὸ Μεσολόγγι, τὴν Ἀνάβυσσον κλπ.
- 4) Ἐκατὸν τετρ. μέτρα—Τὰ πλοῦσια δίδουν πολλὸν καρπόν.
- 5) Θεραπεία νόσου διὰ μαγείας.

- 6) Εὐρίσκονται εἰς τὸν καθένα συμμέτρως ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ—Ὁ ὑπάρχων (ἀντιστ.)—Δέκα ἑννέα.
- 7) Βυζαντινὴ νότα—Εὐωδιόζουν—1085.
- 8) Ὑπερφυσικὰ ὄντα (γεν.)
- 9) Δικαίωμα ἀπορρέον ἐκ συμβάσεως (δοτ.)

ΛΥΣΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 11 ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

Ὅριζοντίως :

- 1) ΒΑΛΤΙΜΟΡΗ 2) ΑΠΟΥΣΙΑΙ 3) ΛΑΥΡΑ—ΣΟΛ 4) ΑΓΙΟΙ—ΕΝΑ 5) ΝΩ—ΒΩ 6) ΙΠΟΡ—ΣΩΝ 7) ΔΟΥΜΑΣ--ΝΟ 8) ΙΣ—ΟΣΑΚΙΣ 9) ΩΣΑΝΝΑ.

Καθέτως :

- 1) ΒΑΛΑΝΙΔΙΑ 2) ΑΠΑΓΩΓΟΣ 3) ΝΟΥΙΓΥ 4) ΤΥΡΟΚΟΜΟΣ 5) ΙΣΑΙ—ΡΑΣΑ 6) ΜΙ—ΣΑΝ 7) ΟΑΣΕΩΣ—ΚΝ 8) ΡΙΟΝ—ΩΝΙΑ 9) ΛΑΓΝΟΣ.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ δημιουργοῦν καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ στείλουν σταυρόλεξα εἰς τὸ περιοδικόν μας, παρακαλοῦνται νὰ μὴ ἀπομακρύνονται τοῦ καθιερωμένου σχήματος—Ὅσα εἶναι μεγαλύτερα δὲν θὰ δημοσιεύονται.

Μὲ τὸ σημερινὸ τεῦχος ἡ «Ἠχώ τῶν Διαβιβάσεων» συμπληρώνει ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐκφράζει τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας της εἰς ὅλους ὅσοι ἀπέβλεψαν μετὰ συμπαιθείας εἰς τὴν προσπάθειάν της καὶ ἐνίσχυσαν ποικιλοτρόπως τὸ ἔργον της καὶ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς. Ἰδιαιτέρως εὐχαριστεῖ τοὺς ἐκ τῶν συνδρομητῶν της ἰδιώτας οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς συμπαραστάσεώς των ἀπέδειξαν ὅχι τόσο τὴν προσωπικὴν πρὸς ἡμᾶς συμπάθειάν των ἀλλὰ μᾶλλον τὴν γενικὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν μαχόμενον Στρατὸν εἰς τὸν ὅποιον διὰ τῆς οικονομικῆς βοήθειάς του παρέχουν ἓν χρήσιμον ἀνάγνωσμα. Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνδιαφέροντος θὰ ἐξακολουθήσουν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν ἐνίσχυσίν των.

Ἀντὶρρην πεζ Θεόδ. Λουβρον 942 ΚΔΣ, ΣΤΓ 914. Συνεργασία σας ἐλήφθη. Θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Ἐπιρρην Μπάνον Στυρ., 488 ΤΔ., ΣΤΓ 914. Ἀπεστάλησαν εἰς τὴν νέαν σας διεύθυνσιν τὰ τεύχη ποὺ μᾶς ἐζητήσατε. Διὰ τὸ ζήτημα τοῦ τεχνικοῦ λεξικοῦ ραδιοηλεκτρικῶν ὄρων σὰς πληροφοροῦμεν ὅτι τεχνικῶς εἶναι ἀδύνατος ἡ ἔκδοσις καθ' ὃν τρόπον ἐπιθυμεῖτε.

Ἀντὶρρην Πρωτολάτην Γεράσιμον 496 ΤΔ., ΣΤΓ 912. Ἐπιταγῆς σας ἐκ δραχμῶν 120.000 ἐλήφθη καὶ εὐχριστοῦμε. Σὰς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς πληροφορήσετε τί ἀντιπροσώπεύουν.

Στρ. Λαζαρίδην Γεώργιον 470 ΤΔ., ΒΣΤ 903. Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὰ προσεχῆ μας φύλλα.

Στρ. Α.Κ.Μ. Σ.Τ.Γ. 917. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Περιμένουμε ἀπὸ σας συνεργασία.

Δεκ. Σαμαράκην Ἀλ. Β.Σ.Τ. 904. Ἀκόμη περιμένουμε κατὶ δικό σας. Γιὰ νὰ βοηθήσωμε ὅλοι τὸ περιοδικό μας, χρειάζεται καὶ ἡ δική σας βοήθεια.

Κ.Ν.Μ. Σ.Τ.Γ. 918. Καὶ γιὰ σας ἰσχύουν τὰ ὡς ἄνω. Εἰδικῶς εὐχριστοῦμε γιὰ τὴν προσπάθειά σας πρὸς ἐγγραφήν νέων συνδρομητῶν.

Κον Α.Χ.Α. Ἀθήνας. Εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ τὴν προσπάθειά σας. Συνεργασίαν ἐλάβομε. Τὸ διήγημα θὰ δημοσιευθῇ. Τὸ ποίημα ὅμως εἶναι μεγάλο γιὰ τὸ μικρὸ σχῆμα τοῦ περιοδικοῦ μας. Γράψτε μας κατὶ ἄλλο.

Στρ. Π. Μ. 496 Τ.Δ. Μάλιστα μὲ τὸ φύλλον αὐτὸ συμπληρώνεται ἑξάμηνον ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ πρωτοεκδόθηκε ἡ «ἨΧΩ». Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν ἐσχάτην.

Ν. ΚΟΚΚΙΝΟΣ & Σ^{ΙΑ}

ΑΘΗΝΑΙ: ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 5 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 34-974

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ & ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

ΠΛΟΥΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

Μεσαίων Βραχέων·Μακρών κυμάτων Ρεύματος και Μπατταριών

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

Λυχνίαι
Μεταβλητοί Συμπυκνωταί
Μεσαίαι Συχνότητες
Μεγάφωνα 4'—8'
"Αμερικής και 'Αγγλίας
'Ηλεκτρολυτικοί
Πυκνωταί μίκας και χάρτου
Ποτενσιόμετρα
μετά και άνευ διακόπτου
Διακόπται κυμάτων

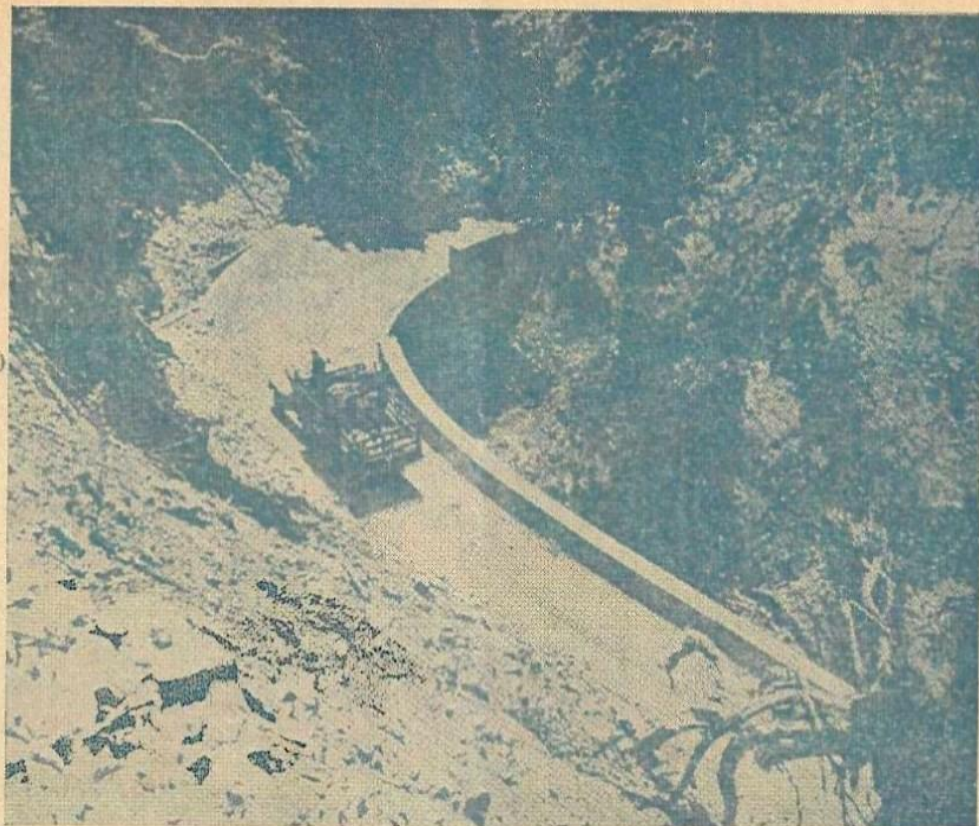
Μετασχηματισταί
Βάσεις Λυχνιών ('Αγγλίας·'Αμε-
ρικής έγχώραιοι)
"Αξονες κινήσεως
Προεκτάσεις αξόνων
Πάντερς—Τρίμερς
Ντου' 'Αμερικής
Λαμπάκια φωτισμού
Κουμπιά
Βελόναι·Δείκται·Κοσσές

ΣΥΡΜΑΤΑ: Κεραίας—Καθόδου—Μπλεντέ—Λιτς—Συναρμολογήσεως
Τροφοδοτήσεως—'Αναιστάσεις τροφοδοτήσεως κλπ. κλπ.

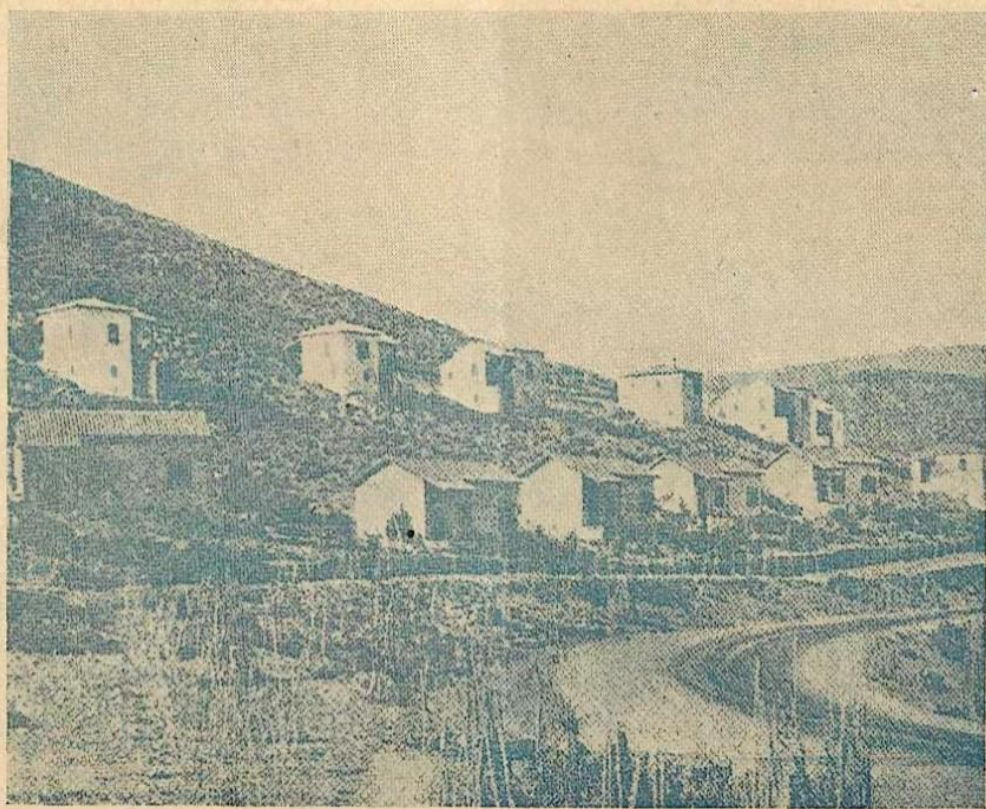
— Οί σοκολάτες
— Οί βάφλες
— Οί καραμέλλες
πού τρώτε στην Καντίνα
είναι του

ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΑΙΟΛΟΥ 59

Ο Έθνικός Στρατός συμβάλλει στην ανασυγκρότηση της χώρας. Στην εικόνα μας τμήμα της οδού Καρπνησίου-Άργιείου, που άνοιξαν οι άνδρες του Μηχανικού.

Η ανασυγκρότηση συμβαδίζει με την απελευθέρωση στη συμμοριόπληκτη Ήπειρο. Μιά άποψη του νεόδημου χωριού Κεράσσοβο, κοντά στη Νέα Φιλιπιάδα.